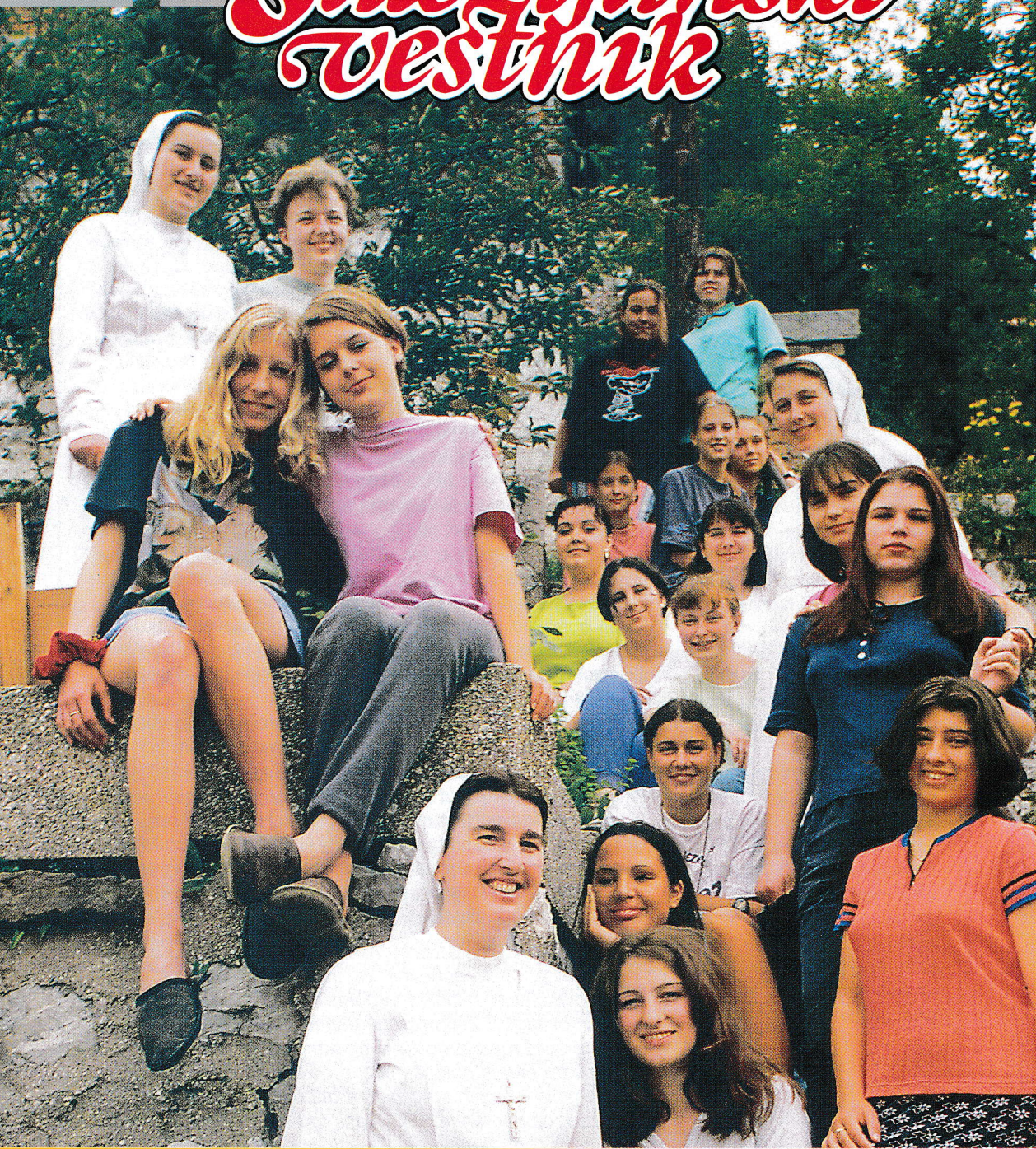
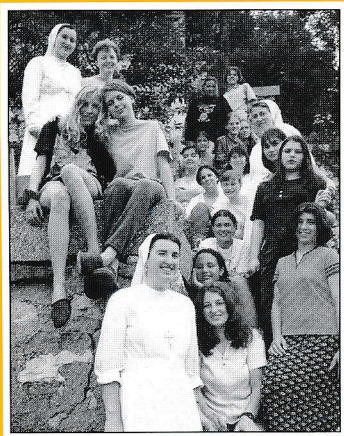

Salezijanski vestnik

BOGAT POČITNIŠKI PROGRAM **ORATORIJ '97**
SALEZIJANCI NA KOROŠKEM
PREVENTIVNI SISTEM **MISIJONAR BERNIK**
NOVE MAŠE **DUHOVNE PONUDBE**

Dekleta na gospodinjstvem tečaju pri sestrah HMP

SALEZIJANSKI VESTNIK 5/97
Glasilo za salezijansko družino
Izdaja Salezijanski inšpektorat
v Ljubljani

ISSN 0353-0477

Uprava: SALEZIJANCI
Ljubljana - Rakovnik

Ureja uredniški odbor
Glavni urednik: Janez POTOČNIK
Odgovarja: dr. Alojzij S. Snoj
Lektorira: Mateja Hočevar - Gregorič
Opremil: Bojan Klančar
Tisk: Tiskarna Ljubljana

Naslov:
SALEZIJANSKI VESTNIK
p.p. 2404
1001 LJUBLJANA

Na podlagi mnenja Ministrstva za kulturo Salezijanski vestnik šteje med publikacije, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov. Št.: 415-107/92 mb z dne 12.5.1992.

Salezijanski vestnik je ustanovil sv. Janez Bosko leta 1877. V slovenskem jeziku izhaja od leta 1904. Po svetu izhaja v 40 izdajah in v 19 jezikih (letna naklada je preko 10 milijonov izvodov).

Po zamisli ustanovitelja je Vestnik vez med člani salezijanske družine. Izhaja šestkrat letno. Obvešča o življenju salezijanske družine doma in po svetu ter posreduje don Boskovo vzgojno izkušnjo. Vestnik je don Boskov dar vsakomur, ki ga želi, torej zastonj. Hvaležni pa smo za vsak dar, ki nam pomaga pri kritju stroškov tiskanja.

Urednik vam

Spoštovani!

Vsem bralcem Salezijanskega vestnika prav prisrčen pozdrav z Rakovnika, izpod okrilja svetišča Marije Pomočnice, ki že desetletja vabi in pri svojem Sinu posreduje za nas.

V življenju se vedno kaj dogaja in spreminja. Tako je prišlo tudi do spremembe pri urejanju Salezijanskega vestnika. G. Tone Ciglar, dosednji urednik Vestnika, je prevzel novo, zelo odgovorno nalogo ravnatelja Gimnazije Želimlje. Za njegovo požrtvovalno in uspešno delo pri urejanju Salezijanskega vestnika se mu tudi sam v imenu vseh bralcev iskreno zahvaljujem in mu na novem delovnem mestu želim obilo Božjega blagoslova. V eni od prihodnjih števil Salezijanskega vestnika se bomo z njim tudi kaj več pogovorili.

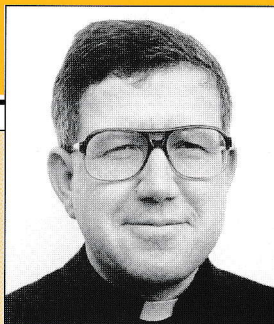
Urejanje Vestnika je bilo zaupano podpisaneu.

Z mnogimi se poznamo, ali osebno ali kako drugače: povezovala so nas čudovita romanja na Rakovniku, pa duhovno združenje Mašne zveze, srečevanja družin v Želimljem, duhovne vaje za osnovnošolce v Želimljem, razni misijoni in duhovne obnove po župnijah ali celo prek revije Ministrant.

Zavedam se, da je delo urednika Salezijanskega vestnika odgovorna in težka naloga, vendar jo sprejemam z veseljem in zaupanjem v Božjo ter Marijino pomoč in obenem vem, da lahko tudi vnaprej računam na Vašo velikodušno pomoč in sodelovanje (ki se razodeva v nasvetih, molitvah, dopisovanju, razširjanju in podpori za izdajanje). Vsem pa se iskreno zahvaljujem za vse, kar ste že doslej storili za Salezijanski vestnik, njegovo vzdrževanje in razširjanje.

V tej številki boste znova našli veliko zanimivega branja. Počitnice: toliko duhovnih vaj in drugih srečanj za osnovnošolce, mladino in odrasle. Pa nove maše in druga praznovanja. V Želimljem je uspešno maturirala že tretja generacija maturantov, novogradnja pa je že pod streho. Naj vam branje polepša pozne poletne dni, mnoga obvestila o raznih srečanjih in duhovnih vajah pa vas vabijo, da namenite nekaj časa tudi za srečanje s prijatelji in za osebno poglobitev. Mnoge mlade, ki so naredili korak naprej na poti duhovnega poklica, iskreno priporočam v molitev. Pozdravljeni!

Janez Potočnik

Kako naj povrnem ...?

Za vedno mi zveni v ušesih čudovita melodija psalma, ki ga je na moji novi maši pel domači župnik s svojim srebrno zvonečim in v srce prodirajočim glasom: "Kako naj povrnem Gospodu za vse dobro, kar mi je storil ...?" In mi vsi smo odpevali z zares pobožno melodijo: "Kelih zveličanja bom vzel in oznanjal Gospodovo ime!"

Ta melodija, pravim, mi še danes z vso svežino in toplino odmeva v srcu in ušesih! Toliko bolj v zadnjem letu ...

Ko sem spremljal in opazoval tolike člane salezijanske družine, še posebej sodelavce, ki so z resnično vnemo in apostolskim žarom organizirali dobrodelne koncerte za našo gimnazijo v Želimlju ali za projekt Skala, sem si v srcu pel to melodijo. Kdo ne bi strmel nad iznajdljivostjo in vztrajnostjo, nad marljivostjo in prilagodljivostjo ...? Kdo se ne bi veselil njihove moči, da so zbrali toliko sodelavcev, toliko nastopajočih, toliko udeležencev ...? Na Igu, Škofljici, v Šentjoštu, na Rakovniku in v Domžalah so se polnile dvorane z neko posebno svečanostjo in v ozračju neke neopisne vzajemnosti. Čutilo se je, da ne gre predvsem za denar, marveč za vprašanje pozitivne vzgoje, ...za vprašanje odločenosti, da starši prevzamejo svoje starševske pravice in dolžnosti in ne bodo več ustrahovani od šolskega ministrstva. Zato so pevci, zbori, ansambli ali posebne skupine nastopali z žarom upanja v oči. Sporočali so, da naša domovina ni zgolj lovišče tistih, ki so si nagrabili denarja, marveč domovina velikodušnih in plemenitih prebivalcev.

Vsem vam, ki ste kakorkoli sodelovali pri teh tako dobro organiziranih večerih plemenite solidarnosti, izrekam v imenu don Boskovih salezijancev iskreno zahvalo. Bog vam povrni. Spominjam se vas, molim za vas in darujem za vas "kelih zveličanja" pri Mariji Pomočnici. Ta kelih zveličanja vas bo okrepil, osrčil, napolnil z radostjo; pa tudi očistil, česar smo prav vsi potrebni!

In še eno posebno zahvalo sem dolžan: dosedanjemu uredniku Salezijanskega vestnika sobratu Tonetu Ciglarju. Vam, drage bralke in bralci, ni treba govoriti, kaj je storil in kaj je pomenil kot urednik tega glasila salezijanske družine. Iz srca sem mu hvaležen za tako ljubeče in strokovno urejevanje; prav tako sem mu več kot hvaležen, da je prevzel novo, tako odgovorno službo ravnatelja Gimnazije Želimlje z domom sv. Janeza Boska. Dosedanji ravnatelj Marjan Kuralt je moral zaradi bolezni prenehati s takim zahtevnim delom. Oba iskreno priporočam v molitev. Kakor, seveda, tudi vse tiste sobrate, ki so prevzeli nove službe. Tako vam rad predstavljam novega urednika Salezijanskega vestnika, dosedanjega ravnatelja na Rakovniku in učitelja novincev, sobrata Janeza Potočnika. Prevzel je ne le to zahtevno službo, ampak še nalogo delegata za mladinsko pastoralo. Vse vabim, da iskreno in navdušeno - tudi z dopisovanjem - sodelujete z novim urednikom in voditeljem komisije za mladinsko pastoralo.

Tudi za vas vse, cenjene bralke in bralci, jemljem "kelih zveličanja", da bi se Gospodu zahvaljeval za vse, kar dobrega storite. Bog se ne da prekositi. Po vaših plemenitih delih bo še naprej delal čudeže ljubezni. Otipavamo jih z lastnimi rokami.

Z vami za uspešno ter blagoslovljeno novo šolsko in pastoralno leto.

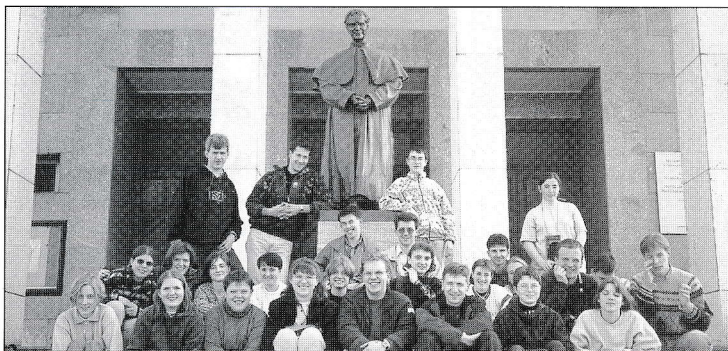
Stanislav Hočevar
inšpektor

RAKOVNIK

Nadškof med salezijanci

2. julija je bilo na Rakovniku inšpektorialno srečanje salezijancev, ki so slavili razne jubileje sobratov. Srečanja se je udeležil tudi nadškof g. Franc Rode. Njegova želja je namreč, da bi čimprej spoznal slovenske duhovnike, redovnike in redovnice. V nagovoru se je zahvalil za prejeteto salezijansko vzgojo v povojnem koroškem taborišču, kjer so vzgajali nekateri še sedaj živeči salezijanci. Vse salezijance je povabil, naj še naprej vztrajajo v vzgojnem delu, obenem pa iščejo nove oblike dela, ki so bile v povojnem obdobju onemogočene. *D. J.*

S prijatelji na nekoliko drugačnem izletu

Za prvomajske praznike smo z mladinskim pevskim zborom z Rakovnika poromali v Torino in Barcelono. Valdocco, Colle don Bosco. Toliko novega sem izvedel, slišal, videl. Celotno romanje smo preživeli v duhu don Boska in salezijancev, saj so nas v Barceloni prav oni lepo sprejeli. Za to, da smo o posameznih znamenitostih izvedeli kar največ, so zaslužni nekateri, ki so si razdelili "področja", in vsak je vedel o določeni stvari toliko, da smo se lahko samo čudili in občudovali lepote Barcelone in drugih točk, kjer smo se ustavili. Ko se v mislih vračam nazaj na našo skupno pot prek diapozitivov in fotografij, čutim, da sem hvaležen vsem, ki so bili takrat z menoj, še posebej pa Bogu, da mi je podaril možnost spoznati salezijanskega duha ter način življenja in njihove cilje. *Boštjan*

Novinci v Torinu

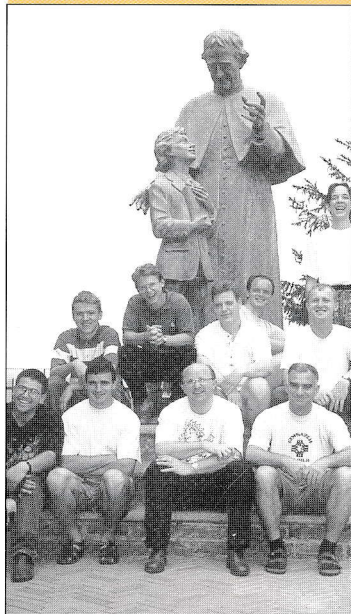
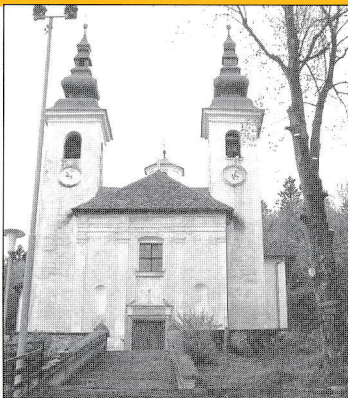
Od 8. do 16. junija smo bili salezijanski novinci gostje pri sonovincih v Pinerolu blizu Torina. Ob temeljiti izmenjavi izkušenj in doživetij so nam še bogato razkazali don Boskove kraje in Torino z okolico. Novinci smo imeli veliko časa meditirati na krajih, ki so še danes zaznamovani z don Boskovim duhom. Na poti nazaj smo si ogledali še salezijanski vzgojni dom za mladoletne prestopnike v Arese pri Milanu, ki je na svetovni ravni svojevrsten fenomen vzgoje po don Boskovem preventivnem sistemu.

Dominik Frelih

TOMIŠELJ

Obnovitvena dela

Na obrobju ljubljanskega Barja, pod Krimom, leži župnija Tomišelj. Zavetnica župnijske cerkve je Rožnovenska Mati Božja. In na tej cerkvi smo pred časom končali obnovo cerkvene strehe, okoli cerkve smo položili drenažo, na zunanji steni zidu smo v višini dveh metrov odbili omet. Seveda z deli še nismo končali. Zahvaliti se moramo Božji previdnosti, ki je varovala delavce pri opravljanju del. *Uroš P.*

ŽELIMLJE

Duhovne vaje

Komaj se je končalo šolsko leto, že so prostore želimeljskih gimnazijcev zasedli mladi, ki so prišli na duhovne vaje. V štirih skupinah (v eno izmed njih smo prvič povabili tudi srednješolce) se jih je zvrstilo več kot 300, zanje pa je skrbelo par ducatov navdušenih animatorjev. Gledališki prizori so nas spodbujali k ustvarjalnosti, pesmi, ki smo jih prepevali, so dokazovale, da smo polni upanja, igre so nam polepšale večere. Preizkusili smo se v raznih tekmovanjih, odpravili na daljši sprehod in se oprhali pod hladnimi slapovi. Resni pogovori so nam dajali občutek, da veliko vemo, nasmejani obrazi pa so vedno znova dokazovali našo mladost. Pomembno je, da v svoji ustvarjalnosti zmoremo pobarvati pisano mavrico našega življenja.

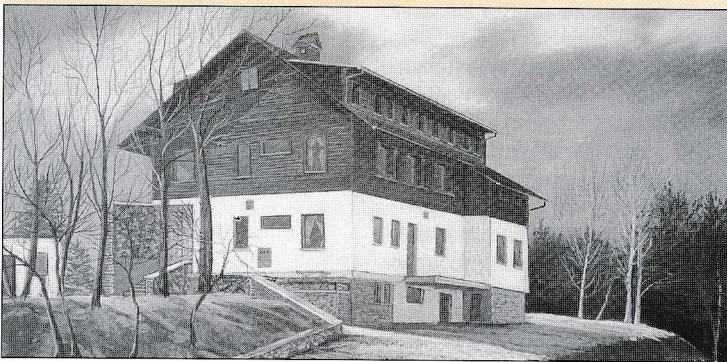
Peter

KUREŠČEK

Obnovljen dom duhovnih vaj in romarski dom

31. avgusta letos je ljubljanski nadškof v pokoju dr. Alojzij Šuštar blagoslovil dom duhovnih vaj in romarski dom. Na tem mestu so že pred 2. sv. vojno postavili planinski dom, namenjen romarjem in turistom. Med vojno so ga požgali italijanski vojaki. L. 1961 so na pogorišču zgradili gostišče. Stavba je bila v družbeni lasti. Upravniki so se pogosto menjavali. Denarja za vzdrževanje stavbe je bilo vedno premalo, zato je začela propadati. Tudi novi lastnik, ki je l. 1985 dom odkupil, se ni lotil temeljitejše obnove. Ko je bila na Kureščku obnovljena cerkev, se je pokazala potreba po zavetišču za romarje. S posojili in darovi prijateljev Kraljice miru je bil dom odkupljen in temeljito prenovljen. Čeprav dela še niso povsem končana, že služi svojemu namenu.

A. K.

GORNJI TRG

Gospodinjski tečaj pri HMP

"Bilo mi je všeč, imam kup novih prijateljic, pa še šivati, vesti in kuhati znam!" Tako pričuje ena od udeleženk gospodinjskega tečaja, ki se ga je v domu sester hčera Marije Pomočnice na Gornjem trgu pod Ljubljanskim gradom udeležilo sedemnajst deklet. Drugo dekle pravi: "Bilo je lepo, saj sem v enem tednu spoznala mnogo lepih reči, ki jih bom kot ženska ali mati potrebovala v vsakem trenutku. Te reči pa sem imela možnost spoznati v zelo prijateljskem, ljubeznivem in prijetnem okolju." Izkušnja tečaja, ki so ga pripravile tri sestre in ena mlada don Boskova sotrudnica, pa je v veliko pomoč njim samim na njihovi življenjski poti: darovati se.

d-i-m-n

KRIŽEVCI NA HRVAŠKEM

Srečanje bivših gojencev

V petek 18. julija se je v Križevcih sešlo 18 moških, ki so pred 30 leti v tem mestu obiskovali Salezijansko versko srednjo šolo. Med njimi sta bila tudi Štefan Bolkovac, provincijal hrvaških salezijancev, in Stanislav Hočevar, naš inšpektor. Srečanje je organiziral Jože Cerovšek iz Šmarja pri Jelšah. Program je obsegal mašno bogoslužje v staroslovanskem jeziku po liturgiji sv. Janeza Zlatoustega, ki jo je vodil bivši gojenec grkokatoliški duhovnik iz Metlike. Nekdanji dijaki so si ogledali prostore in povsod obujali spomine. Po kosilu so predstavili svojo življenjsko pot in sedanje delo, duhovniki pa spregovorili o svojem dušnem pastirstvu.

Štefan Žerdin SDB

***Don Boskove prostovoljke (DBP)
smo svetna ustanova,
ki živimo posvečeno življenje sredi sveta
in s svojim zgledom in ljubeznijo
vodimo ljudi h Kristusu.***

NEKAJ MI MANJKA

Strmim skozi okno župnijske pisarne in občudujem nasad jablan. Ni dolgo, kar smo jih sadili, in že dajejo prve sadove.

Zmoti me žena, ki čisti cerkev.

"O, kako pridno ti delaš. Pred sabo imaš polno nekih knjig, a kaj občuduješ skozi okno?"

"Nič, nekaj sem razmišljala, pravzaprav vedno me spremlja ta misel, da mi nekaj manjka."

"Tebi, vsega imaš preveč, lepo službo, dobre starše, živiš kot ptičica na veji, pa še ne veš, kaj bi rada. Poroči se vendar že enkrat, če pa ne to, pa imej vsaj kakšnega otroka, da boš vedela, zakaj živiš."

"Zakaj živim, vem prav dobro, Tadeja. Veliko otrok imam, to so moji otroci pri verouku, pa delo z bolniki, vse me zelo veseli. Ne morem si predstavljati, da bi živela samo za enega človeka, ki kljub temu najde svoje. Čutim, da to ni polnost življenja. Odšla bi najraje v samostan, a te misli so v meni kakor noč in dan in postaja mi jasno, da samostan ni zame."

Najin pogovor pa spremlja duhovnik, ne da bi medve opazili, kajti zunaj je kosil travo. Čez nekaj časa mi ponudi perspekt "Kdo so DBP". Z zanimanjem sem ga prebrala. V meni pa ni bilo več miru tako dolgo, dokler se nisem obrnila na spodaj omenjeni naslov. Življenje don

Boskovih prostovoljk me je začelo vedno bolj zanimati in počasi sem spoznavala, da je to tisto, kar sem dolgo podzavestno iskala.

Danes vem, da je bila to pot, na katero me je klical Gospod. Smo svetna ustanova, ki živimo posvečeno življenje sredi sveta in s svojim zgledom in lju-

beznijo vodimo ljudi h Kristusu. Tisto, kar mi je dolgo manjkalo, je bila popolna podaritev Bogu v posvečenem življenju po zaoblubah. Tako se moj apostolat ni prav nič spremenil, ampak le obogatil. Živimo znotraj Cerkve in skušamo svet približati Cerkev in Cerkev svetu. Posvečeno življenje je za Cerkev velika obogatitev. Posvečeno življenje ostaja vedno isto, različen je le način in oblika podaritve Bogu. Tako je Cerkev sestavljena kakor mozaik iz različnih kristalnih kamenčkov.

Hvala Ti, Gospod, da sem našla pot, na kateri sem srečna, in morem to srečo deliti z drugimi. Hvala Ti, da morem biti v svetu, kakor kvas v testu, in to tiho in neopazno, po evangelijskih močeh, saj ne ve tvoja levica, kaj dela tvoja desnica.

*Don Boskova
prostovoljka - DBP*

DUHOVNOST SALEZIJANSKEGA SOTRUDNIKA

Sveti Duh je po don Bosku obogatil Cerkev z novo duhovnostjo, z novim slogom svetosti, ki je preprosta in simpatična ter zgoščena v njegovem geslu DAJ MI DUŠE, DRUGO VZEMI. Obsega predvsem tri področja: delo, človeške odnose in molitev.

1. Duhovnost dela

Določeni kulturi sledi konkreten slog svetosti. V 19. st. se je rodila kultura dela. To je stoletje industrijske revolucije. Don Bosko je hotel imeti redovnike in sodelavce z 'zavihanimi rokavi'. Delo in zmrnost sta značilnosti nove svetosti.

V 20. st. je nastala bogata teologija dela. Papež Janez Pavel II. v okrožnici o človeškem delu pravi: "Po Božji podobi ustvarjeni človek s svojim delom sodeluje s Stvarnikovim delom in ga v mejah človeških možnosti nekako še naprej razvija in spopolnjuje ..." (LE 25). Delo omogoča popoln razvoj človeka. Delo - fizično, umsko ali apostolsko - pomaga k dozorenju človeške osebnosti. Delo je sredstvo za osebno posvečenje in je vizija apostolata. Delo je salezijanska mistika, ki jo živimo kot sodelovanje z Bogom in za Boga. Don Bosko je govoril svojim sinovom in sodelavcem: "Kadar salezijanec umre pri delu za duše, bo družba doživela zmagoslavje."

2. Duhovnost odnosov

V Pismu iz Rima je don Bosko l. 1884 pisal svojim sinovom: "Samo ljubezen bo ustvarila pravo vzgojno ozračje v salezijanski ustanovi. Pa ne kakršna koli ljubezen. Ni zadosti, da imamo fante radi. Fantje morajo to tudi čutiti. Naj imajo predstojniki radi to, kar ugaja mladim, in ti bodo vzljubili to, kar je vseh predstojnikom. Kdor hoče biti ljubljen, mora pokazati, da ljubi. Kdor se zaveda, da je ljubljen, ljubi, in kdor je ljubljen, doseže vse, zlasti od mladega človeka."

Izhajajoč iz don Boskove vzgojne izkušnje, je don Boskov sotrudnik v svojih osebnih stikih ljubezniv, prizadeva si biti odprt in prisrčen, pripravljen narediti prvi korak in sprejeti vsakega z dobroto, spoštovanjem in potrpežljivostjo. Skuša prebujati razmerja zaupanja in prijateljstva, da bi v preprostosti in ljubezni okrog sebe ustvarjal družinsko ozračje.

Sotrudnik je znamenje ljubezni, s katero Bog ljubi človeka.

3. Duhovnost molitve

Don Bosko si je močno prizadeval, da bi mladim pomagal dojeti pomen duhovnosti in molitve v njihovem življenju. Fante je učil moliti po nezmotljivi metodi: molil je skupaj z njimi! Imel je izostren čut za pravo mero, govoril je: "Ne zahtevam ničesar, kar ne dela vsak

dober kristjan, zahtevam pa, da molitve dobro opravljate."

Zahteve evangelijskega poklica in osebna izkušnja učijo don Boskovega sotrudnika, da brez povezave z Jezusom Kristusom nič ne zmore. Od nje ga prejema Duha, ki ga razsvetljuje in mu dan za dnem daje moči. Njegova molitev je preprosta in zaupna, vesela in ustvarjalna, prežeta z gorečo apostolsko vnemo: predvsem pa je iz življenja in za življenje.

Sotrudnik hrani molitveno življenje pri duhovnih virih, ki jih dajeta Cerkev in združenje:

- Dejavno se udeležuje bogoslužja in ceni ljudske pobožnosti, ki lahko bogatijo njegovo duhovno življenje.

- Vsak dan si vzame čas za osebni pogovor z Bogom. Po duhovnem branju, in če je mogoče, vsakodnevnem premišljevanju Božje besede se uči prepoznati vse v Božji luči.

- Verno in pogosto prejema sv. zakramente. V evharistiji črpa iz vira pastoralne ljubezni.

- V zakramentu sprave nahaaja usmiljenje Očeta in vtisne svojemu življenju dinamiko nenehnega spreobračanja, ki mu pomaga rasti v ljubezni.

- Goji sinovsko pobožnost do Marije Pomočnice, obhaja njene praznike in si prizadeva, da jo drugi spoznajo in ljubijo. (se nadaljuje)

Ivan Turk

O PREVENTIVNEM SISTEMU IN SKUPNOSTI

Iz pogovora z g. Domenécom, vrhovnim svetovalcem salezijanske družbe za mladinsko pastoralo.

• **Kaj je po vašem mnenju bistvo preventivnega sistema?**

Po mojem je bistvo preventivnega sistema verovati, da so pozitivne stvari, ki obstajajo v vsakem mladem in v vsakem človeku, močnejše od negativnih, pa čeprav nam neposredna izkušnja velikokrat govori nasprotno. Don Bosko je rekel, da je v vsakem mladem, tudi najbolj hudobnem, neka struna srca, ki je pozitivna.

Kaj je torej preventivni sistem? Razviti to, kar je pozitivno! In verjeti, da je dobro zrnje močnejše od plevela. To namreč ni očitno. Velikokrat se zdi nasprotno: mladi imajo toliko napak, težijo k temu, kar je lahko, se potikajo po ulicah, so nasilni, so nekoristni. Kot vzgojitelj v don Boskovem duhu moram spoznavati tega mladega, biti z njim, se z njim pogovarjati, vse dotle, da odkrijem v njem pozitivno resničnost, ki je velikokrat majhna, in verjamem, da je ta resničnost močnejša od vseh njegovih napak. Njej posvetim vse svoje energije, zato da bi mlad človek rasel v pozitivno smer.

Da pa odkrijem to pozitivno v mladem, ga moram ljubiti. Če sumim, da s tem mladim ni več kaj početi, da z njimi ni mogoče delati - potem ne bom odkril pozitivnega. Vedno mora biti prisotna ljubezen, ki jo don Bosko imenuje domačnost, tudi zaupanje: verjeti v mlade in jim zaupati. To nas bo pripelja-

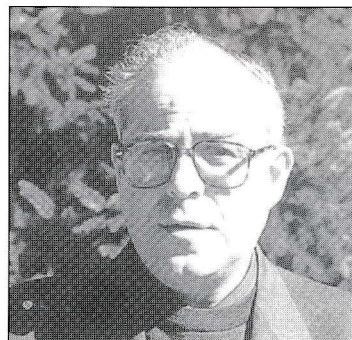
lo k pristnemu dialogu, ki je obojestranska obogatitev. Potem sem sposoben v mladih začititi stvari, ki me obogatijo in mi pomagajo.

To pomeni "preventivnost": v smislu spodbujanja vsega pozitivnega, da bi lahko premagalo negativno. To je bil že don Boskov uvid. Ne gre za to, da bi se borili proti napakam mladih, ampak da bi okrepili vse pozitivno v njih, in napake bodo počasi izginile.

• **Kaj bi rekli o našem življenju v skupnosti?**

Pokazati moramo svetu, da je drug človek zame obogatitev. Pomaga mi, da uresničiva skupno delo. Različnost torej ni za preka, ampak spodbuda k medsebojni bogatitvi in dopolnjevanju. V tem je dialog jaz-ti. Sposoben sem obogatiti druge. In sem sposoben, da me drugi obogatijo. Moram biti spoštovan, ker imam neko dostojanstvo, a sem tudi sam sposoben spoštovati druge, ker v njih prepoznavam vrednoto zame. Drugi je vrednota zame in jaz sem vrednota zanj. In skupaj lahko zgrajiva skupnost.

Ena od kriz vzgojnih ustanov je danes v tem, da so izgubile razsežnost skupnosti. Družina je izgubila razsežnost skupnosti. Člani družine so samo osebe, ena zraven druge. Velikokrat si njihovi interesi nasprotujejo. Starši imajo svoje interese, otroci svoje, in potem se borijo, kdo

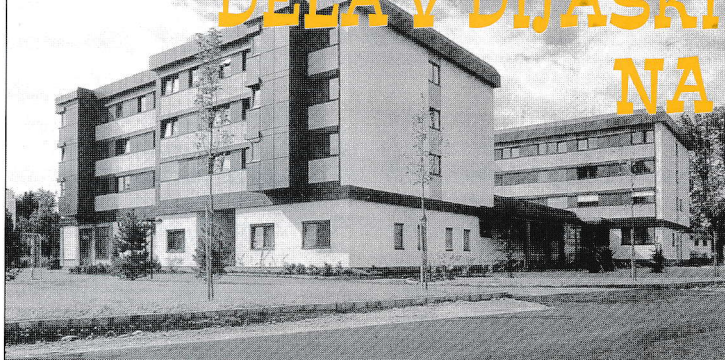
bo prevladal nad kom. Tudi šola je postala samo podjetje za posredovanje znanja. Tudi Cerkev je izgubila dinamiko skupnosti. Moramo jo ponovno obuditi. Mladi imajo potrebo po tem, želijo si prijateljstva, komunikacije. Iščejo prijatelje, iščejo skupine. Iščejo tudi odrasle, ki bi bili skupnost, v kateri bi bile osebe resnično potrjene, priznane, v kateri bi resnično sodelovali, se pogovarjali, bili drug drugemu hvaležni.

In še glede salezijanske skupnosti. Za don Boska je skupnost zelo pomembna. Don Bosko je imel originalno zamisel redovniškega življenja, drugačno od drugih redovnikov. Na zelo enostaven način je razlagal: hočem ustvariti družino za mlade, ki so brez družine. Naša družba se je rodila iz družine, iz valdoške družine. Don Boskov ideal ni bil delati za mlade, ampak nuditi mladim družino. Družina, ki skupaj dela. Ne gre za to, da bi delali skupaj za mlade, ampak moramo ponuditi mladim družino! Te družine ne sestavljamo sami. Sestavljamo jo skupaj z laiki in s samimi mladimi. Družina niso odrasli, ki delajo za otroke. Tudi otroci so družina. Vsak prispeva tisto, kar je.

Pogovarjal se je Tone Dolgan

40-OBLETNICA SALEZIJANSKEGA DELA V DIJAŠKIH DOMOVIH NA KOROŠKEM

V šolskem letu 1957/58 so salezijanci, ki so delovali na avstrijskem Koroškem, prevzeli delo v dijaškem domu v Celovcu. Letos jeseni obhajamo torej 40-letnico salezijskega dela v vzgojnih domovih po 2. svetovni vojni.

Prizadevanja za slovensko gimnazijo in dijaški dom

Že kmalu po 2. svetovni vojni je bila med Slovenci na Koroškem razširjena misel, da bi morali Slovenci dobiti svojo gimnazijo. Njeni začetki segajo v begunsko taborišče v Špitalu na Dravi. Dr. Jožko Tischler se je prizadeval za ustanovitev državne gimnazije za Slovence, Mohorjev odbor pa je pripravljaj ustanovitev dijaških domov. L. 1954 so šolske sestre v Mohorjevi hiši sprejele osem slovenskih deklet iz učiteljišča. Dve leti pozneje pa so v Mohorjevem domu sprejeli že 26 fantov in 30 deklet.

Selitve dijaškega doma: Mohorjeva hiša, "Heimlinger", Marijanišče, Modestov dom

Leta 1957/58 je bila odprta slovenska gimnazija v Celovcu. Z gimnazijo pa je jeseni l. 1957 Mohorjev dom odprl dijaški dom. Mohorjev odbor je za vzgojo fantov zaprosil slovenske salezijance. Delo sta v

letu 1957/58 začela dr. France Cigan in Janez Rovani. Ker pa je Mohorjeva hiša postala pretesna, je Mohorjeva družba l. 1959/60 kupila dotrajani hotel "Heimlinger" za višješolce. Jeseni l. 1974 so se dijaki višješolci s salezijanci preselili v izpraznjeno bogoslovje "Marijanišče", kjer so od l. 1971 že bivali nižješolci. L. 1984 so se preselili v nov Modestov dom, kjer so delovali do leta 1991.

Salezijanci na Koroškem

Začetki salezijskega vzgojnega dela na Koroškem segajo v leto 1945, ko so delovali v begunskih taboriščih Vetrinj, Lienz, Špital ob Dravi. Pomagali so organizirati osnovno šolo, strokovno šolo, slovensko gimnazijo v taborišču, zbirali mlade v vsakodnevni oratorij. Ko pa so begunci našli svojo novo domovino, so z ljudskimi misijoni in duhovnimi obnovami misijonarili po vsej južni Koroški. Pozneje so delovali kot župniki ali kaplani po nekaterih koroških župnijah. So tudi

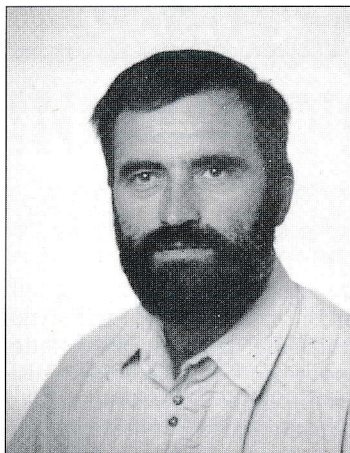
začetniki nekaterih znamenitih misijskih akcij: misijske tombole, trikraljevske kolede, podpore bogoslovcem v misijonih. Leta 1957 pa so začeli z vzojnim delom v Mohorjevem dijaškem domu in tu vztrajali do leta 1991.

Vzgojitelji v dijaškem domu

Salezijanci so v dijašem domu delovali 34 let. Začeli so s 57 fanti, največ fantov je bilo v letih 1978-80 (145), zadnje leto njihovega delovanja pa 60 dijakov. V tem obdobju je bilo v dijaškem domu vpisanih čez 800 fantov, maturiralo je 335 dijakov. Med temi dijaki jih je bilo pozneje 13 posvečenih v duhovnike, eden pa je še v bogoslovju. V domu je v vseh letih delovalo 52 salezijancev.

Kako previdnostno. Mnogi mladi salezijanci iz matične Slovenije so v vzgojnem delu na Koroškem prejemali bogate vzgojne izkušnje, da so lahko v letu, ko se je vzgojno delo salezijancev v Modestovem dijaškem domu končalo, začeli novo delo v matični domovini.

Salezijanci na Koroškem pa še vedno opravljajo svoje veliko poslanstvo: kot učitelji vevrouka, kot duhovni voditelji slovenskih dijaških domov na Koroškem, kot skrbni upravitelji župnij in še veliko drugega. Bogu gre zahvala tudi za poklic salezijskega duhovnika s Koroške Hanzija M. Rosenzopfa, ki sedaj navdušeno dela med svojimi na Koroškem.

**Stalni diakon
Imre Jerebic,
nekdanji salezijanski
gojenec**

POKLICANOST KOT SLUŽENJE JE DAR

Sedem let aktivnega življenja v salezijanski skupnosti je gotovo pustilo neizbrisen pozitiven pečat v mojem življenju. Zelo pestra so bila tista leta, zaznamovana s svežo pokoncilsko teološko miselnostjo in iskanjem idelane skupnosti - sožitja znotraj salezijanske družbe.

Previsoko zastavljenim osebnim ciljem in pričakovanjem, kakšna bi naj bila konkretna skupnost, kjer bi se najlažje moglo živeti salezijanski poklic, je v mladostni zagnanosti manjkala razsežnost osebne službe - celovitega dajanja sebe skupnosti, kjer sem živel.

Zelo trda in boleča izkušnja, ko me je ožja salezijanska skupnost "izločila" iz svoje srede, je v meni pospešila iskanje uresničitve duhovnega poklica sredi vsakdanjega življenja.

Dobri Bog pač ne pozna trenutnih naših - človeških omejitev in zamer, ampak zmeraj pošlje nekoga ali neko situacijo, ki pomaga njegov načrt uresničevati. Morda se le - ta uresničuje na drugačen način kot dotični sanja ali okolica pričakuje, pa ravno v tem Božji načrti prese-gajo naše človeške načrte. Ponižno priznam, da je to dejstvo bilo zame dostikrat velika preizkušnja, ki sem jo premagoval le v ponižni predanosti v meditaciji - molitvi pred Jezusom. Velika za-sluga gre tudi prijateljem salezijancem ali don Boskovim sodelavcem, ob katerih sem utrjeval svoj duhovni poklic.

20-letno aktivno pastoralno delo z mladimi na raznih duhovnih vajah, na Uskoverni, poučevanje mladinskega verouka v Šentrupertu, Izlakah, Rakovniku, Škofljici, so neki odtenki salezijanske poti, ki se tudi sedaj v moji veliki sedemčlanski družini spopada z razsežnostjo vsakdanjega služenja, in ne samo s poučevanjem ali duhovnim iskanjem.

Socialno delo na železnici, vzpostavljanje zavoda za odra-sle duševno prizadete na Škofljici ali vodenje tajništva slovenske Karitas so tudi neki pokazatelji, da je salezijanski poklic zelo socialni poklic, ki v tej točki dostikrat prerašča le strogo delo z mladimi, ker je pač potrebno celovito in z mladostnim optimizmom pristopiti k reševanju določene problematike.

Partnersko ali prijateljsko sodelovanje s posameznimi salezijanci ali vodstvom salezijanske družbe glede raznih socialnih programov v slovenski Cerkvi nas zbližuje, povezuje, utrjuje v vseh nas pripadnost don Boskovemu duhu.

Desetletna diakonska služba zame ni le potrditev duhovnega poklica, ampak vir in napa-jališče za mladostno služenje: doma, v službi, v župniji, v Cerkvi na Slovenskem in slovenski družbi!

Življenje v lastni veliki družini in dejstvo, da sva oba zakonca karitativno in socialno angažirana - predana, je nenehen izziv za naju oba, da se najprej učiva služenja in sožitja doma.

Imre Jerebic

Z vsakim darom je pač tako, da ga je potrebno vnovčiti, sicer izgubi svojo vrednost.

Prilika o svetopisemskih talentih (Lk 19, 11-27) se prej ali slej zelo jasno dotakne in celo pregnete vsakega Gospodovega izbranca, ne glede na to, kako je osebno načrtoval svojo življenjsko pot.

Tudi z mano je bilo tako. Odraščal sem v verni kmečki družini, kjer so bile verske vrednote zelo negovane in cenjene in kjer je po zaslugi dobre mame in stare mame praktična ver-nost bila zelo živa. Ob očetu in starih očetih smo otroci lahko okušali ljubezen do dela, zemlje, doma in do Cerkve.

Kot 15-letni mlad odraščajoč fant sem stopil na pot duhovnega poklica, ki pa še ni dobil prave podobe v malem semenišču v Mariboru.

Njegovo uresničenje sem iskal po maturi v salezijanski družbi v Želimlju v noviciatu in nato na Rakovniku kot bogoslovec.

OBNAVLJAMO MOLITVENO ZAVEZO

Dragi molivci in molivke!

Naša srca so še vedno polna veselja in hvaležnosti Bogu za dar letošnjih novomašnikov in za lepa novomašna slavlja. Oglasili so se molivci iz Pomurja, ki se vsako zadnjo nedeljo zbirajo k molitvi v Veržeju in izpovedujejo svoje veselje, da je letos bila nova maša v Veržeju, v svetišču njihove skupne molitve.

Radostni smo bili tudi molivci, ki smo se tretjo soboto v juliju v velikem številu zbrali k molitvi na Kureščku, ko so bili med nami trije letošnji novomašniki, katerim se je pridružil dolgoletni misijonar v Indiji g. Pavel Bernik.

V počitniških mesecih so bili tudi drugi veseli dogodki, ki so vezani na odločitve mladih, ki so v redovnih skupnostih naredili prve ali večne obljube. Tudi redovniki in redovnice, ki smo bili na duhovnih vajah, smo obnavljali svoje redovne obljube. Zvestobo Bogu in svojemu poslanstvu je potrebno nenehno poživljati.

Za to zvestobo smo molili tudi tisti, ki smo se v dveh skupinah zbrali na duhovnih vajah na Kureščku v juniju in avgustu. Bilo je lepo. Po želji papeža smo svoje oči uprli v našega Gospoda Jezusa Kristusa. V mesecu oktobru bodo duhovne vaje za molivce in člane mašne zveze v Kančevcih na Goričkem za vzhodno Štajersko in Pomurje, v novembru pa na Mirenskem Gradu za Primorsko. Lepo vabljeni (glejte obvestila na predzadnji strani).

Ko sem se na novi maši pogovarjal z mamo enega letošnjih novomašnikov, mi je rekla: "Veliko sem molila za svojega sina, da bi postal mašnik, sedaj pa bo potrebno še več, da bi moj sin in vsi drugi novomašniki ostali zvesti zavezi, ki so jo sklenili z Bogom ob duhovniškem posvečenju!" Ta izpoved novomašnikove mame naj bo spodbuda tudi vsem molivcem, da bomo molili ne le za nove duhovne poklice, ampak tudi za svetost in stanovitnost duhovnikov, redovnikov in redovnic. Zato vas, dragi molivci, vabim, da tudi vi na praznik Marijinega rojstva 8. septembra ali na kak drug dan obnovite svojo pripravljenost, da boste z molitvijo še naprej vsak dan spremljali mladino, posebej še tiste, ki jih Bog kliče v duhovni poklic. To ponovno zavezo lahko izrazite s svojimi besedami, ali pa z molitvijo na desni.

Ostanimo torej zvesti molivci in povabimo še druge, naj se nam pridružijo. Vsem prav lep pozdrav!

Ivan Turk

Ivan Turk, Rakovniška 6, 1108 Ljubljana, tel.: 061/127-30-28

MOLITVENI NAMENI

SEPTEMBER

Ne bojte se! (prim. Mt 28,5)

Don Bosko zagotavlja: "Ne bojte se, v nebesih imamo dobrega Očeta in Mater, ki čujeta nad nami." Prosimo, da nas v molitvah in prizadevanju za duhovne poklice ne bi nikoli prevzelo malodušje, obup in naveličanost.

OKTOBER

Jaz sem z vami vse dni do konca sveta! (Mt 28,20)

Jezus je Emanuel, Bog z nami. In če je On z nami, potem se nam res ni ničesar bati. Verujemo torej, da bo z nami tudi po svojih apostolih, ki jih bo klical, izbral in posvečeval vse do dovršitve sveta.

Obnovitev molitvene zaveze

Gospod Jezus Kristus, Ti si rekel: "Žetev je velika, delavcev pa malo. Prosite Gospoda žetve, naj pošlje delavcev na svojo žetev." Zato v prvem letu triletnih priprave na veliki jubilej 2000, obnavljam svojo odločitev, da bom vsak dan molil(a) molitev Angel Gospodov (ali kako drugo molitev) za mladino, za družine in za duhovne poklice. Marija, pomagaj mi, da ostanem zvest(a) tej obljubi. Amen.

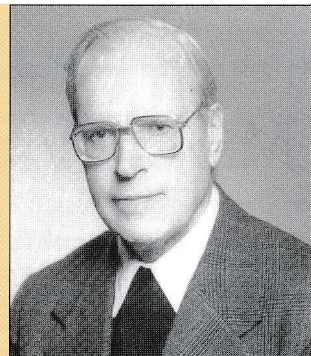
K Bogu so odšli po plačilo:

Ljudmila Bevk, Tržišče
Tilka Debeljak, Loški potok
Ljudmila Falnoga, Lj. Vič,
don Boskova sotrudnica
Helena Lovrenčič, Ljubljana
Zlatka Kobal, Idrija
Fanči Terpin, Idrija

Milka Kramberger,
Sv. Lenart v Sl. Goricah
Ivanka Polovšak, Šostanj
Zinka Šalamun, Mala Nedelja
Jožefa Turk, Pilštanj,
mati salezijanskega duhovnika

NEUTRUDNI SPOVEDNIK IN PREVAJALEC

g. Franc Oražem

"Zanimal sem se pa za vse na široko," tako je dejal, ko je govoril o svojem študiju in delu. G. Franc Oražem ima za seboj kar dolgo salezijansko zgodovino in sedaj kljub svojim 86 letom dela kot prevajalec v salezijanski skupnosti Ljubljana Rudnik.

Njegove korenine

Rodil se je v družini trinajstih otrok v Globeli pri Sodražici, tik pred začetkom prve svetovne vojne. Poleg njega je postal duhovnik še en brat, dve sestre pa sta bili redovnici. Družina je bila tesno povezana s salezijanci. Radi so poromali na Rakovnik, kjer je bilo priljubljeno svetišče Marije Pomočnice. Tam se je seznanil tudi z življenjepisom Dominika Savia, ki je nanj napravil izreden vtis.

Prvi salezijanec, ki ga je srečal, je bil takratni rakovniški ravnatelj dr. Franc Walland. Privilej je dečka k sebi in dejal očetu: "Ta bo pa naš." "Pa sem postal naš," pravi g. Franc.

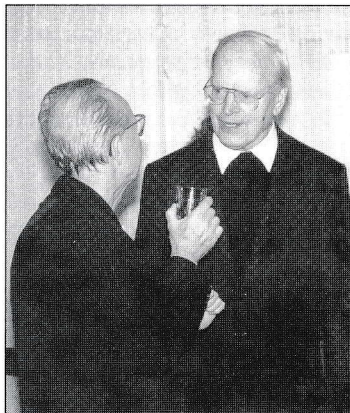
Vstopil je v salezijanski zavod in začel pot svojega redovniškega oblikovanja. Redovne zaobljube je napravil na Radni leta 1928. Leta 1939 pa je pel novo mašo v župniji svojega brata Jožeta v Toplicah na Dolenjskem. Vmes je seveda opravil ves študij

v gimnaziji in na teologiji. Zanimala so ga vsa področja: od matematike in fizike, prek glasbe, do jezikov, ki so mu bili zlasti pri srcu.

"Ne bom umrl, ampak živel!"

V času študija je zbolel za jetiko, s katero se je boril 10 let in mu je povzročala nemalo preglavic pri študiju. Tako je razumljivo, da je pri novi maši vzkliknil s psalmistovimi besedami: "Ne bom umrl, ampak živel in oznanjal Gospodova dela." Pri tem je upal na nekaj let, ki pa so se do danes podaljšala na 58 let duhovništva.

V začetku druge svetovne vojne je odšel na Hrvaško in tam deloval skoraj trideset let. V glavnem so bile to hiše, kjer so se mladi pripravljali na duhovniški poklic. Leta 1970 pa se je vrnil v Slovenijo in bil do leta 1991 v Želimljem. Ves čas duhovništva

je njegovo delo obsegalo poučevanje (latinščina, grščina, slovenščina, francoščina, matematika, fizika, glasba), bil je šolski vodja, katehet, velikokrat je vodil glasbo in petje v zavodih. On je eden prvih izmed sobratov, ki se je spopadel z računalnikom, v čemer se kaže njegova želja po novih znanjih.

Prevajalec in spovednik

Odkar živi v Ljubljani na Rudniku, s svojim znanjem jezikov veliko stori na področju prevajanja. Tako je prevedel številne cerkvene dokumente in druge knjige. Ena zadnjih je vsem dobro znana knjiga papeža Janeza Pavla II. Dar in skrivnost.

Že celih 26 let je tudi duhovni pomočnik na Brezjah. Tam vsak konec tedna spoveduje in vodi eno sv. mašo. Spovedovanje je zanj precej naporeno, saj vsakokrat spove med sedemdeset do osemdeset ljudi. Vendar to delo opravlja z velikim veseljem in ljubeznijo, saj ima priložnost videti, koliko dobrega Bog preko Božjih poti stori v dušah ljudi.

Na svoje življenje se ozira s čudovito hvaležnostjo Bogu in ljudem, ki so mu pomagali na njegovi poti. Obenem pa si želi in prosi Boga, da bi se še kdo iz mlajšega rodu odločil za ta lep in danes potreben poklic.

Jure

Toliki nam obljublajo raj na zemlji, ne zagotovijo pa nam osnovnih okvirjev, da bi to bilo možno uresničiti. Pa so že tudi v tem življenju trenutki, ki jih primerjamo nebesom: trenutki ljubezni in dobrote, razumevanja in požrtvovalnosti, usmiljenja in odpuščanja. Začetek raja je lahko v vsakem izmed nas, in tega nam ne sme nihče vzeti.

KOŠČEK NEBES VSE NADOMESTI

Želja po nebesih

So trenutki, v katerih podvomimo v raj na tem svetu - včasih je to neozdravljiva bolezen ali smrt najdražjega. Takrat se znajdemo pred vprašanjem: na čem sem doslej gradil svoje življenje. V don Boskovih spisih nam najstniki, ki živijo v senci smrti, razodevajo temelje svojega življenja in umiranja - in k temu jim je pomagal njihov sveti vzgojitelj; trojno izhodišče jih opogumlja: obžalovanje vseh svojih grehov, zaupanje v božje usmiljenje in zaupanje v zasluge Jezusove odrešitelske žrtve.

Ne gre le za "pobožno" tolažbo - to so temeljna izhodišča tudi vsega vzgojnega prizadevanja, ob katerih človek ozdravlja svoje notranje rane in frustracije,

ne da bi si pred njimi zakrival oči. V Dominiku Saviu je bila tako močna želja presegati svoje človeške omejenosti in slabosti, da je celo zdravnik presenečeno ugotavljal: najbolj potrebno zdravilno sredstvo bi bilo zanj, da gre čimprej v nebesa.

Želja po nebesih, po neomejenosti, po nadčutnosti je še kako navzoča v današnjem mladem človeku, čeprav se negativno odraža v zasvojenosti vseh vrst, vse do mamil in želje po smrti. In ob tem niti ne čutijo, se ne odločajo, ne razmišljajo. Don Bosko želi vzgajati mlade sredi življenja, in to vselega življenja. Tako rad je pozdravljaj svoje fante: Bodi vesel, kakor da bi s tem želel reči: že zdaj okušaj življenje odrešenih - nebesa.

Veselje odrešenih

Don Bosko je pojmoval veselje kot temeljno življenjsko potrebo, kot zakon mladosti, ki je že po svoji naravi čas veselega in svobodnega izražanja in uresničevanja samega sebe navzven, zagotavlja pedagog Peter Braido. Don Bosko je poleg vzgojne vrednosti veselja vedno upošteval najgloblji temelj pravega veselja: resnično vesel je samo tisti, ki živi v božji milosti ali brez greha. Zato je don Bosko vedno zelo ustvarjalen v iskanju načinov, kako bi mlade zaposlil, jih zabaval in jih s tem varoval pred slabimi navadami in pred grehom. Tako je skušal sredi življenja dokazati, da spoznati in ljubiti Boga bolj kot vse drugo ni nekaj otožnega in svetobežnega, marveč je resnica v besedah psalma: Služite Bogu z veseljem. Pobožnost in kreposti so resnični vir notranje radosti. Mihec Magone, dokler živi v grehu, otožno opazuje razigranost in veselje prijateljev, ki živijo v božji milosti. Po dobro opravljeni spovedi je tudi igra in zabava postalo nekaj osrečujočega tudi za njegovo dušo.

S takim notranjim navdušenjem se človek lažje izogiba lenobi in z veseljem opravlja svoje naloge, sposoben pa se je tudi žrtvovati za druge. Vse to je za mladostno nestalnost in ranljivost velikega pomena. Mladi se resda hitro naveličajo, njihov današnji slogan "brez veze" pa bi moral sprožiti alarm v vseh, ki so odgovorni za njihovo človeško in krščansko rast v smeri samostojnih, odraslih in odgovornih ljudi. Pa je morda lažje, če se nad mladimi pohujšujemo in jih nemočno opazujemo. Smo s tem kaj rešili?

Francšek

Janez Bosko, SPOMINI MARKIZ CAVOUR IN NJEGOVE GROŽNJE

Ko je neki orožnik videl, kako fantje don Boska ubogajo, je vzkliknil: "Če bi bil ta duhovnik armadni general, bi se lahko bojeval proti najmočnejši vojski na svetu." To je bil eden od vzrokov, da so se širile govorice, češ, don Bosko s svojimi fanti lahko vsak trenutek spodbudi revolucijo. Drugi - tudi stanovski tovariši - so zbirali dokaze o njegovi "norosti". Tretji, politični mogočniki, so mu grozili. Eden takih je bil sam kraljevi namestnik prestolnice Turina, Mihael Benso - markiz Cavour.

"Moj dobri duhovnik, poslušajte moj nasvet, pustite pri miru tiste malopridneže. Le nevséčnosti bodo delali vam in javnim oblastem. Prepričan sem, da so taki shodi nevarni, zato jih ne morem trpeti."

"Nimam drugega namena, gospod markiz," sem odgovoril, "kot izboljšati usodo teh revnih otrok ljudstva. Ne prosim za denarna sredstva, ampak le za kraj, kjer bi jih mogel zbirati. Tako, upam, bom lahko zmanjšal število razuzdancev in tistih, ki gredo stanovat v ječe."

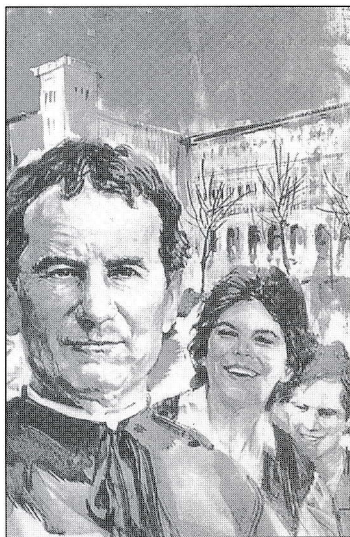
"Motite se, moj dobri duhovnik, zastonj se trudite. Ne morem vam nakazati nobenega prostora, ker menim, da so taki shodi nevarni. In vi, kje boste vzeli sredstva za plačilo najemnin in za preskrbo tolikih stroškov, ki vam jih povzročajo ti postopači? Ponavljam, da vam ne morem dovoliti takih shodov."

"Doseženi uspehi, gospod markiz, mi zagotavljajo, da se ne trudim zamanj. Mnoge fante, ki so bili popolnoma zapuščeni, sem zbral, jih rešil nevarnosti, usmeril v kakšen poklic in ječe niso več njihovo stanovanje. Gmotna sredstva mi do zdaj niso manjkala, ta so v Božjih rokah. Bog včasih uporabi ničvredna sredstva, da spolni svoje vzvišene načrte."

"Oprostite, brez nadaljnega me ubogajte, ne morem vam dovoliti takih shodov."

"Ne dovolite jih zame, gospod markiz, ampak za blagor tolikih zapuščenih fantov, ki bi morda naredili žalosten konec."

"Molčite, tukaj nisem za razpravljanje. To je nered in hočem in moram ga preprečiti. Ne veste, da je vsako zbiranje prepovedano, če ni upravičenega dovoljenja?"

"Moja zbiranja nimajo političnega namena: uboge dečke poučujem krščanski nauk in to delam z dovoljenjem nadškofa."

"Nadškof ve za te reči?"

"O njih je popolnoma obveščen in nikoli nisem napravil koraka brez njegove privolitve."

"Toda jaz ne morem dovoliti teh zbiranj."

"Mislim, gospod markiz, da mi ne boste hoteli prepovedati, da bi poučeval krščanski nauk z dovoljenjem svojega nadškofa."

"In če bi vam nadškof rekel, da nehaite to svoje prizadevanje, ne boste delali težav?"

"Nobene. Začel sem in doslej nadaljeval s privolitvijo svojega cerkvenega predstojnika in na le eno njegovo preprosto besedo mu bom povsem na razpolago."

"Pojdite, govoril bom z nadškofom, toda potem se ne upirajte njegovim ukazom, drugače me boste prisilili k resnim ukrepom, ki jih ne bi hotel uporabiti."

Ko je prišlo do tega, sem mislil, da bom vsaj za nekaj časa imel mir. Toda kakšno je bilo moje razburjenje, ko sem prišel domov in našel pismo, s katerim so mi bratje Filippi odpovedali kraj, ki sem ga najel.

"Vaši dečki," so pisali, "znova in znova teptajo naš travnik in bodo povzročili uničenje trave do korenin. Pripravljeni smo vam vrniti zapadlo najemnino, da nam boste le v petnajstih dneh vrnili naš travnik. Večjega odloga vam ne moremo dopustiti."

Pripravil ASS

Nove naloge in nova vprašanja, trenutki skrbi in utrinki veselja!
Kaj me čaka za ovinkom, kaj se bo zgodilo jutri, kaj čez mesec dni?
Koga bom srečal v razredu in na faksu, koga v službi, na cesti ali v mladinski skupini?
S kom se bo prepletalo moje življenje, kdo mi bo ukradel košček srca in komu ga bom jaz sam podarjal?

Počitniški čas je mimo.

Doživeti kot animator počitniške duhovne vaje za osnovnošolce v Želimljem - da ti neverjetne energije ŽIVETI!

Iz dneva v dan BITI Z IN ZA otroke v oratoriju ali "smeh"počitnicah - kako milostna izkušnja zastonskega darovanja.

Doživeti Uskavnico s tolikim bogastvom za duha, srce, telo in naš um - SEM IN NE BOM NEHAL BITI. Predvsem zato, ker me Nekdo nosi v svojem srcu in mu ni vseeno zame.

Koprivnik (SMD) in Pohorje (Kamp) sta vabila, da bi utrdili vez z Njim in upirali pogled Vanj, ki je najlepši in črpali iz Njega, ki je najbogatejši.

S papežem v Parizu, z Gospodom v planinah ...

V takih trenutkih je tako lepo živeti.

Okoli sebe opazim toliko prijateljev.

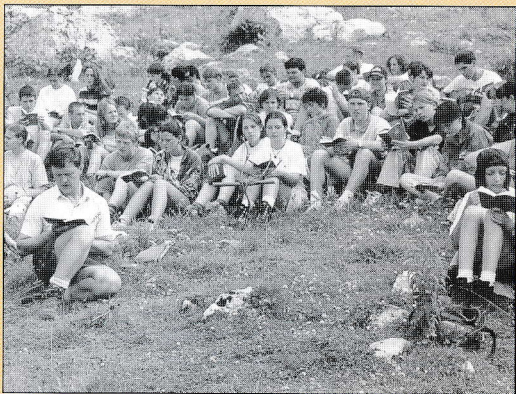
Tedaj se v meni prebudi zaupanje, da preložim breme na Njegova ramena.

In moč imam iti vase ter izjokati svoja stranpota Gospodu, ki me s tako ljubeznijo čaka, vabi, objema.

Potem sem spet pripravljen, močan, pogumen.

Z zaupanjem se ozrem v prihodnost in skujem nov načrt, začnem nov dan, sonce je namreč vstalo tudi danes, rojeka se nov dan, zame in zate.

Janez Potočnik

Nov začetek, novo upanje!

TU JE MOJE SRCE

Gospod, tako sem šibka,
in naloga, ki si mi jo zaupal, tako velika.
Kako globoko so zakoreninjeni
Tvoji načrti v mojem srcu.
Gospod, poglobi mojo vero v Tebe,
Gospod, poglobi mojo ljubezen do Tebe.
Moja ljubezen je le senca
Tvoje ljubezni do mene.
Gospod, uči me hoditi s Tabo.
Gospod, začutila sem Tvojo ljubezen,
ki me je odela s svojo toplino.
Dovolj je zame, Gospod,
da Te sprejemem.
Tu je moje srce.
Podarjam Ti ga. Celega.
Gospod, stori z mano, kar Ti želiš.
Gospod, naj bo moje življenje
neskončno dejanje ljubezni.

laična misijonarka Zvonka Kopina

Zopet smo na začetku novega odcepa naše poti.

Po zasluženih počitnicah, ko smo prezračili svojo glavo, nasončili svoje srce in tolikokrat prespali sončni vzhod, se bomo zopet vrnili v ustaljeni umik našega življenja. Vseh počitniških pustolovščin bo kmalu konec in ne bomo si več dovolili početi nenavadnih stvari. Zlezli bomo nazaj v kavbojke, zapeli skoraj vse gumbe na majici, pospravili sobo in si naravnali budilko.

snice, ki živijo v mladih srcih, vse tiste strahove in dvome, ki so tako močni, da jih ne morejo zadržati zase.

Ko bi imel tudi ti priložnost prebrati vse skrite dnevnike in pisma, naslovljena na izmišljenega prijatelja, bi pogledal veliki negotovosti v oči.

Bral bi razmišljanja o valovanju morja, ki te objema kakor življenje. Ko si že v njem, moraš plavati in nihče te ne vpraša, ali si sploh želel biti, ampak govo-

Zdaj je vse jasno !?

Ob sklepu še enih počitnic in spet ob začetku novega šolskega leta

Tudi tiste "uradne negotovosti" ni več. Maturitetne številke so znane. Razočarani ali veseli, vsi maturantje so se soočili z rezultati in s tem s svojo bližnjo prihodnostjo. Osmošolcem je že nekaj časa jasno, kje bodo prihodnja leta gulili klopi, zabijali "cveke" in se srečevali še z vsemi drugimi šolskimi opravili.

Staršem je bolj ali manj odleglo, saj so otroci opravili popravne izpite ali pa so jih vsaj opravljali. No, tiste živčne napetosti ni več in vse bi bilo še bolj popolno, če bi bila denarnica debelejša.

Skratka, pred začetkom novega šolskega in akademskega leta je naposled zavladala sumljiva umirjenost, ko lovimo še poslednje poletne žarke in ližemo sladoled z okusom po koncu.

Je res vse tako mimo in jasno?

Ko razmišljam o tem vprašanju, si malo radovedno zaželim, da bi poznala tiste majhne re-

rijo, da je to dar. Smisel svojega kriljenja z rokami spoznaš šele, ko zagledaš otok in sonce pred sabo.

Bral bi, kako si tudi ti, ob pogledu na veličastno smreko na obronku gozda, podvomil, ali si dovolj močan in ali so tvoje korenine dovolj globoke. Boš lahko kljuboval vsem viharjem, prerastel vse rane, ki jih ljudje zarežejo v tvoje lubje, si zmoget obdržati svoje zeleno upanje v vseh letnih časih?

Po dolгих in nepreglednih kolonah bi se ustrašil, ko bi kar nenadoma zavil na samotno pot, če si pravilno obrnil obvezno smer svojega poslanstva.

ln želja. Velika želja po ljubezni in darovanju bi se zopet prebudila v tvojem srcu, ko bi bral sanje mladega dekleta, ki ji je bil v večernem mraku ukraden poljub in jo je hkrati v roki

zbadla skrivaj podarjena vrt-nica.

Vse to in še mnogo mnogo več bi razbral iz te sumljive tišine, ko je zunaj vse znano in jasno.

Kaj me zanima?

Naj se odločim s srcem ali iščem večjo korist? Želim ustreči svojim staršem ali klicu, ki ga čutim? Bo moje življenje boj za uspeh in kariero ali pa bom postala mati?

Ne rezultati mature, predvsem odgovore na taka in podobna vprašanja odpirajo vrata in krojijo prihodnost. Vendar pa vse to navadno pride na vrsto, ko so opravljene že vse druge formalnosti in nam je ostalo le še malo časa.

Je torej vse jasno?

Zdaj in vedno, v vsakem trenutku se v nekem srcu odigravajo najodločilnejše igre življenja. Na žgočem soncu, v prijetni senci uskovniških smrek, na vrhu Črne prsti in kleče pred Njegovim pogledom.

Nikoli ni jasno. Nikoli ni dovolj. Nikoli dovolj molitev, spodbudnih pogledov in besed. Nikoli ni konec skrbi in odločitev.

Dragi prijatelj, mladi nima jo nikoli dovolj!

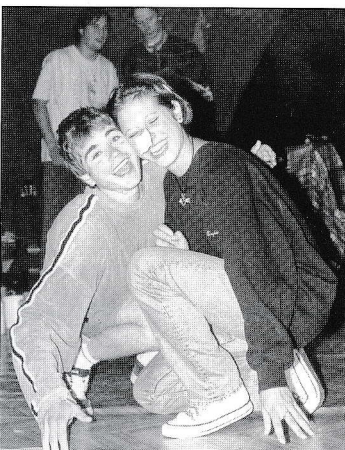
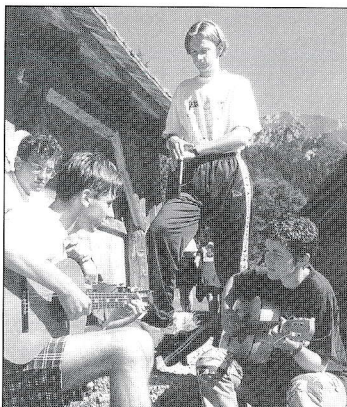
Špela Strniša, mDBS

Tedni SMD

KOPRIVNIJK,
julij/avgust 1997

V dveh tednih od 20. do 26. julija in od 3. do 9. avgusta se nas je na Tednih salezijske mladinske duhovnosti (SMD) zbralo več kot 30 mladih. Skozi ves teden smo se trudili graditi močno zavezo z Jezusom, ki je središče našega življenja. Ob molitvi in razmišljanjih, v intimnosti sami s seboj in v skupnosti z drugimi smo spoznavali, kako nas Njegov pogled spremlja in vabi, da vztrajamo v tem odnosu.

Kljub temu da se zavedamo, koliko padcev, dvomov in kriz nas še čaka v življenju, smo se vrnili v dolino veliko močnejši in z željo, da bi v dokončnosti zaživel svojo vero, kot jo je zaživel don Bosko. Tako bomo zmogli v svet in predvsem med mlade prinesiti upanje in veselje odrešenja. *Špela Strniša*

Utisi ...

Vsak izmed nas je na oratoriju odkril kak "biser", ki mu bo v spodbudo in pomoč na njegovi nadaljnji poti v življenje.

Ana Flisar in Urška Ferko

Prejela sem veliko več, kot sem si predstavljala. Spoznala sem mnoge stvari, na katere prej sploh nisem bila pozorna, in vidim, da nisem zaman vložila svojega truda in napora.

Animatorica iz Šenčurja

Ob koncu, ko je bilo treba reči zadnji pozdrav, je marsikakemu otroku pritekla solza; takrat sem ga objela, ga stisnila k sebi in mu dala iskrenega upanja, da se vidimo na ORATORIJU '98.

Alenka Erzar

Dolgo nisem razumela, kaj je to "nova maša", pa čeprav so mi skušali domači večkrat razložiti. Sedaj to vem in predstavljam si na svoj način. To je isto kot poroka. Le da je bila tokrat izvoljenka dveh mladih fantov - CERKEVI!

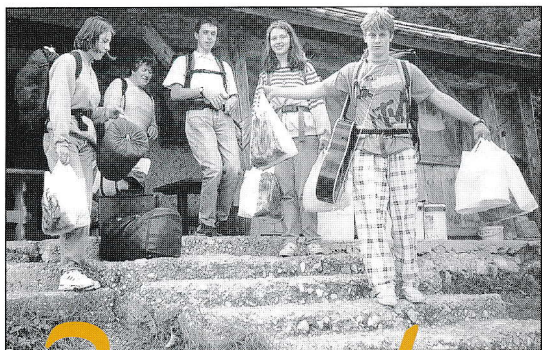
Tina Medved

Utrjujmo vezi med seboj in z Bogom, zato vabljeni:

- na nočno romanje na Kurešček (5. september)
 - na prve zaobljube salezijskih novincev (8. september)
 - na sklepno srečanje animatorjev oratorija '97 (13. sept.)
 - na vseslovensko srečanje mladih v Stični (20. september)
 - študentje: na redna srečanja ob torkih od oktobra naprej
 - k mladinski maši
- vsak prvi četrtek v mesecu na Rakovnik ob 18.30.

**Oglejte si koledar obvestil
na 20. in 31. strani Vestnika
in jasno vam bo.**

2 nasmehom na obrazu in v srcu

Drugačne počitnice

Počitnice, uau!

Končno je tu 24. junij, konec šole! Končno je za letos vsega konec; nič več skrbi, ne presenečenj, le še na morje gremo, na žur ali veselico ... pravijo mnogi mladi.

Toda zame se je še le začelo tisto, kar zares vedno bolj ljubim. Delo, v katerem dan za dnem odkrivam svoje poslanstvo; biti z mladimi in biti za mlade.

Po tednu, ki sem ga preživela med mladimi v Ljubljani, na Gornjem trgu, kot animator na gospodinjstvem tečaju, sem se nato podala še na Uskovnico, kjer je potekal že 12. izobraževalno-duhovni teden za župnijske sodelavce. Kot sem se podala hkrati z velikim žarom in hkrati z majhnim strahom v srcu v Ljubljano, tako sem se podala tudi na Uskovnico. Zavedala sem se odgovornosti, ki ni samo biti tam, se smejati, pogovarjati ... ampak je biti tam, sprejeti druge in biti v službo njim. Toda v sebi sem čutila, da nisem na tej poti sama, ampak je z menoj On, tako sem se podala dogodivščinam naproti, dan za dnem, z veseljem in nasmehom na obrazu.

Na uskovniškem tednu sem z Jožetom B. vodila eno izmed štirih skupin.

Kar težko je napisati svoja občutja, veselje, ki ga čutim sedaj, ko je vsega že konec. Počutim se

kot dobro opremljen avtomobil, ki počasi hiti proti cilju. Vedno znova hitim naprej, skušam dati nekemu nekaj, toda ne brez opreme, brez Jezusove navzočnosti, ampak z Njim.

Srečna sem, ker se me je dotaknila Božja milost, mi podarila iskrico zaupanja, ki se je nato razgorela v cel plamen. Tako se danes lahko svobodno, brez predsodkov v sebi, smejem, igram, pogovarjam ... Skratka: sem to, kar želi On in kar od mene pričakujejo in želijo mladi.

Ko smo v skupini pripravljali mašo, veseli večer, ko smo se igrali, peli, pogovarjali ... sem čutila pristnost vseh obrazov. Preprosto bili so to, kar so. In ob njih sem tudi jaz začutila svojo bit, svoj jaz.

Bil je čudovit teden in ni mi žal za toliko in toliko ur, dnevov, tednov, ki sem jih porabila za pripravo samega dela v skupini, spokomega bogoslužja ... Žal mi ni zato, ker sem ob koncu tedna začutila, da so mladi nekaj odnesli, vračali so se bogatejši, z veselimi obrazi, z novimi spoznanji.

Spominjam se dnevov, preden sem odšla na uskovniško avanturo. Neki prijatelj me je vprašal:

"Martina, kaj boš pa delala med počitnicami?"

"Najprej bom pri sestrah salezijankah pomagala voditi gospodinjstvi tečaj, nato bom s salezijanci spremljala še uskovniško avanturo," sem mu odgovorila. Začudil se je in hkrati kot iz puške ustrelil:

"A ti bodo tudi kaj plačali?"

Šokirana nad vprašanjem sem ga pogledala in rekla NE.

"A si butasta, pojdi raje delat počitniško delo, boš še kaj zaslužila", je nadaljeval.

Zame je počitniško delo prav to delo, ki sem ga opravljala v salezijanski družini. Plačilo pa so zame nasmejani obrazi mladih, ki sem jih srečala.

Martina Golavšek

KAR JE PREVEČ, JE PREVEČ!

Prvi prizor:

Praznovanje materinega rojstnega dne

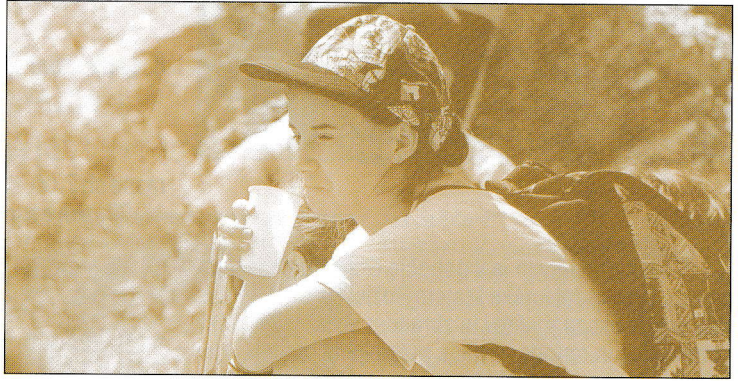
"Zvečer ob 20 h se dobimo v našem stanovanju. Pridejo tudi drugi naši prijatelji. Saj veš, rojstni dan je samo enkrat na leto. Prav lepo vabljen!" Vabilo je prišlo po telefonu. Nisem se dal prositi!

Ob dogovorjeni uri pozvonim na vrtnih vratih. Odpret pride stara mama. "Kar naprej. Vse sva že pripravili." "Najbrž sem še prezgodaj!" "Nič ne de. Nekdo mora biti prvi!" "Končno sem le vsaj enkrat prvi!" sem se vlekel iz zadrege. Po čestitki in voščilu sem se umaknil v sosednjo sobo. Tam se je na tleh igralo z zajčkom dekle. "Koliko si stara?" "Imela sem 15 let!" "Gotovo si tudi ti pomagala mami pri pripravi na nocojšnje srečanje!" "Ne, zakaj pa? Saj ima ona rojstni dan!" Kar "sapo" mi je zaprlo. Zasišal se je mamin klic. "Pridi, boš nekaj prijela!" Dekle se je naredilo, kot da ne sliši. "Prosim, pridi. Samo za hip. Saj boš šla lahko takoj nazaj!" jo je še nadalje prosila. "Uh, si zoprna!" je siknila skozi zobe in se odvlekla. Potem je ni bilo več.

Drugi prizor:

Cakajoč na goste

"Si najbrž že utrujena?" "Seveda sem. Predno človek vse nakupi in pripravi ... Saj veš, kako je to. Popoldne sem morala še malo stanovanje urediti. Ne more biti vse križem kražem, če pridejo taki imenitni gostje. Veš, pospraviti za tremi ni tako preprosto. Fanta odvržeta in kamor pade, pade. Dekle je pa še tako otročje. Fanta sta rekla, da nimata časa, ona pa, kaj jaz vem. Če kaj rečem, ni prav, če

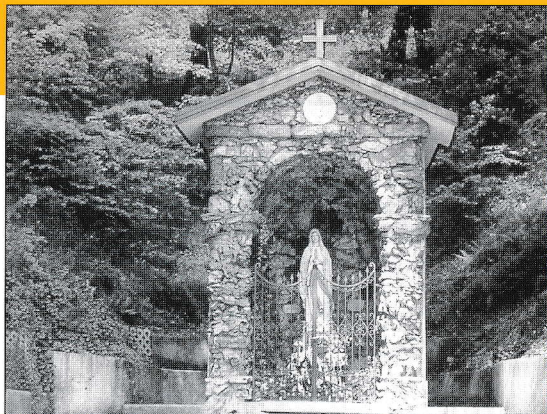
nič ne rečem, ni prav." "Zakaj pa malo ne nastopiš. Oni razmetavajo, ti pa pospravljaš. Jaz že ne bi gledal dvajsetletna in petnajsetletno kar tako. Kar je preveč, je preveč!" "Jaz strogo upoštevam njihovo svobodo. Če kaj storijo prostovoljno, sem vesela, sile pa ne mislim delati. Od njih nisem nikoli nič zahtevala, da ne bi bili zavrti. Osebnost zelo spoštujem svobodo." Nisem se mogel zadržati, da ne bi butnil nazaj: "Kaj si pa ti? Ti si pa njihova sužnja. Kje pa je tvoja svoboda? Kje so patvoje pravice? Ti nimaš pravice do počitka? No, kaj so oni že danes storili? Vstali so, parkrat pojedli in izginili. Ti si jim pa kuhala, pospravljala za njimi, počistila stanovanje, šla nakupovat in pripravila za nas. In vse to si morala storiti na sam rojstni dan. Oprosti, ampak svoboda, dolžnosti in pravica gredo skupaj. Otroci pri teh letih in brez odnosa do matere!" Utihnil sem. Čez čas je iztisnila iz sebe: "To me najbolj boli, da mi niso pomagali niti na rojstni dan!" "Mene tudi. Kako pa oni praznujejo rojstne dneve?" "Saj veš kako. Tako kot vsa mladina. Oče, daj denar, mami to in to pripravi in prosim, da se umakneta iz hiše!" "Kaj pa mož?" "On se pa noče prepirati.

Rajši kar sam naredi!" "Kaj so iz vaju naredili otroci!" sem siknil skozi zobe. "Veš, jaz pa le upam, da bo z njimi še vse v redu," je dodala v tolažbo. "Bog daj, da bi bilo tako. Bojim se, da bodo še reveži. Kolikor mi je znano, starejši nič ne študira, drugi tudi ne ve, kaj bi!" "Oh, saj sta sposobna!" je še utegnili odvrtni, potem so začeli prihajati gostje.

Tretji prizor:

Ob družabnem klepetu

Ko so gostje vse premleli, so jim ostali samo še otroci. Občutek sem imel, da se jih ne bi radi dotaknili. Potem je le steklo. Večina je svoje hvalila in grajala "one druge". Menili so, da so danes otroci vsekakor drugačni, kot so bili oni. Zato jih morajo razumeti. Tudi gostiteljica se je zapletla v pogovor. "Mi smo starejši. Oni imajo drugačne vrednote. Mlajši sin zna lepo risati, starejši rad potuje, ima smisel za glasbo in naravo. Vsi se lahko učijo ...!" Kako je bilo lepo slišati ... Meni pa le ni šlo v glavo, kje so osnovne človeške vrednote ali vrline, kot so: spoštovanje, ljubezen, hvaležnost, uvidevnost, srčna kultura in še kaj. Tako pa sem imel kar nekoliko grenak priokus večera. *Ciril Slapšak*

LURŠKA KAPELA NA RAKOVNIKU

Malo nad cerkvijo je v pobočje Golovca postavljena kapela s kipom lurške Matere Božje. Prijetna senca, mir, priložnost za molitev in zbranost so za ljubljanske sprehajalce in mnoge romarje priljubljena postaja, kjer se ustavljajo pred Marijinim kipom, pomolijo, premišlujejo in potem nadaljujejo pot oz. se z novimi močmi vračajo v življenje.

Kapela, imenovana tudi votlina, je bila narejena po načrtih arhitekta Franca Kaudele in postavljena 22. oktobra 1905. Na tistem je takrat pripravljali že drugi rakovniški ravnatelj, njegova nenadna smrt pa je uresničitev preprečila. Za postavitev lurške kapelice so se potem zavzele sotrudnice kot spomin na umrlega ravnatelja g. Angela Festa. G. Franc Mihelčič je v tipkopisu Zgodovina salezijanskega Rakovnika I. 1951 zapisal: "Za kapelico se je zavzela velika salezijanska sotrudnica gospa Elizabeta Wechitsch. Kapelica naj bi imela predvsem dvojni namen: v prvi vrsti širiti vedno bolj Marijino čast in dajati obiskovalcem Rakovnika priložnost, da za kratek hip počaste tudi Njo, Brezmadežno, ter jih v vedno večjem številu vabiti k svojim nogam. Drugi namen pa je bil, da bi kapelica vzbujala pozornost občinstva na gradnjo nove cerkve in nagibala Marijine častilce, da bi s skromnimi milodari podprli prizadevanja tistih, ki cerkev grade!"

Kip Marije Brezmadežne je bil izdelan v Münchnu. Pod kapelico je speljan izvirček, ki se poraja na pobočju Golovca, kot spomin na kraj, kjer se je Marija prikazovala v Lurdu. Votlina pa je bila obnovljena leta 1991 (kot spomin na osamosvojitev Slovenije).

Lurška votlina skozi desetletja do današnjih dni nagovarja številne romarje, da se zbirajo na pomladanski romarski shod ob prazniku Marije Pomočnice (zadnjo soboto in nedeljo v maju): doživeti čudovito lurško procesijo iz lurške votline v cerkev Marije Pomočnice (v soboto zvečer) in slovesno bogoslužje v t. i. "zeleni katedrali" lurške votline v nedeljo popoldne.

Na pročelju kapele je latinski napis "Ego sum Immaculata" - Jaz sem brezmadežno spočetje! Te besede nas spodbujajo, da bi Marijo posnemali v njenem krepostnem življenju.

RAKOVNIK S SVETIŠČEM MARIJE POMOČNICE VABI!

8. september (ponedeljek)

Praznik Marijinega rojstva

Prve zaobljube

maše ob 7.00, 8.00, 9.15, 10.30, 15.00 in 18.30
15.00: slovesnost prvih zaobljub salez. novincev

14. september (nedelja)

Jesenski romarski shod, žegnanje

maše: ob 7.00, 8.00, 9.15, 10.30, 14.30

14.00: pete litanije Matere Božje

14.30: slovesna maša z udeležbo salezijanskih novomašnikov ter jubilarov (g. Martin Jurčak - 90 let življenja, misijonar Bernik - 80 let življenja, g. Ludvik Zabret - 50 let v misijonih).

28. september (zadnja nedelja)

Večne zaobljube

14.30: slovesnost večnih zaobljub mladih salezijancev

26. oktober (zadnja nedelja)

Diakonsko posvečenje

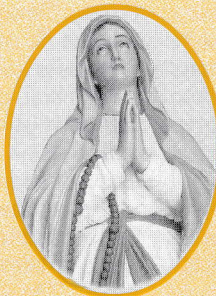
14.30: slovesnost diakonskega posvečenja salezijanskih bogoslovcev

22.-23. november:

Jubilej 2001

Praznovanje 75-letnice slovenske salezijanske inšpektorije.

Začetek triletnih priprave na praznovanje 100-letnice prihoda prvih salezijancev na Rakovnik. Natančnejši spored v naslednji številki Salezijanskega vestnika.

Mladi, častilci Marije
Pomočnice,
prijatelji
sv. Janeza Boska,
sotrudniki in molivci
za duhovne poklice:
Vabljeni!

ALI SE VRAČA ČAS SVETNIKOV?

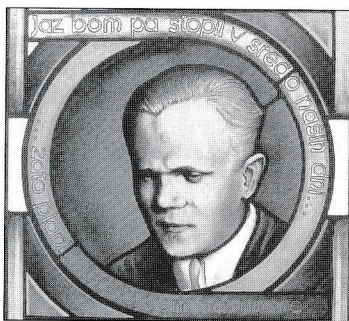
"Kranjski Janez" na oltarju

Pred kratkim mi je neka zelo pomembna osebnost iz našega prostora dejala: "Slovenci smo zelo navdušeni nad svetniki. Samo, da ta svetnik ne sme biti Slovenec. Kako neki bi mogel biti tako imenovani "kranjski Janez" na oltarju! Po miselnosti Slovenca so lahko svetniki samo tujci." In vi, dragi bralci, kaj pravite?

1. Seznam mučencev 20. stoletja

Sveti oče Janez Pavel II. veliko govori o pripravi na veliko jubilejno leto 2000. Trdi celo, da je priprava na ta dogodek in jubilejno leto samo neke vrste ključ za razumevanje vsega njegovega papeževanja. In ko je leta 1994 izdal okrožnico V zarji tretjega tisočletja, je v njej še posebej povabil vso Cerkev - seveda prek krajevnih kršćanskih Cerkva - da bi za to priložnost sestavili nov seznam mučencev (martirologij). Naše stoletje imenuje stoletje svetnikov in mučencev. Toliki so darovali življenja za Gospoda! Posebej je pretresljivo, da so šli pogostoma skupaj v smrt pripadniki različnih kršćanskih Cerkva: katoličani, protestanti, anglikanci itd. Papež pravi, da je v teh primerih edinstvo v polnosti uresničena. Različni mučenci so dali pričevanje za enega Gospoda in v svoji življenjski podaritvi pokazali, da jih ljubezen do Gospoda združuje.

Papež vedno znova poudarja pomen svetnikov in še posebej mučencev. Svetniki pričujejo o veličini človekove osebnosti, o njegovem dostojanstvu in naravnosti neizmerni možnosti človekove rasti ali dovršitve. Šele v svetništvu človek zasije prav kot človek. Šele v svetništvu se pokaže, kako silen je lahko vpliv posameznega človeka na skupnost in celotno stvarstvo. In te protagoniste - najbolj pomem-

bne igralce - v drami življenja človeštva je danes treba znova odkriti, jih ovrednotiti in iz njih priklicati svetilnike prihodnosti ter "krojače" nove obleke človeštva. Svetost je edino sukno, ki ga zgodovina ne raztrga, zato je svetost temelj sleherne kulture.

2. Prikazali so se na našem nebu

Mučenci so se prikazali tudi na našem slovenskem nebu, in sicer v tem stoletju. Ali jih sprejemamo?

Najprej odstranimo nepotreben strah. Če govorimo o mučencih, potem ne iščemo povzročitelja njihove smrti. Odkrivamo Božjo moč v teh naših bratih in sestrah, ki so mu popolnoma zaupali. Celotno svojo "življenjsko usodo" so postavili v njegove roke in vztrajali. Niso se bali ne smrti, ne mučiteljev in ne trpljenja. Tudi tega ne, kaj bodo drugi rekli in kako bodo drugi razlagali njihov odhod. Želeli so biti zvesti le svoji vesti. Mir vesti je edina in tudi najvišja človeko-

va sreča in nagrada. Z odkrivanjem mučencev torej nikogar ne ogrožamo, pač pa omogočamo, da se "nebeška energija" svetosti pretaka tudi v naša srca. Zazarijo le zvezde na nebu.

Nadalje v mučencih odkrivamo prijatelje in vzornike. Oni so šli v smrt zato, ker so dozoreli v ljubezni. Namenili so svoje moči in ljubezen nam. Gospod je sprejel njihovo daritev, da bi z njo obdaril in razsvetlil nas. Notranje so močno hrepeneli, da bi se pridružili in priličili Gospodu in Gospod je to njihovo željo uresničil. Tako so zares postali naši prijatelji in vzorniki.

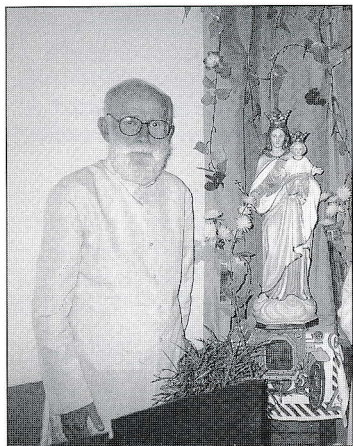
Zdaj je zadnji čas, da to uvidimo in jih sprejmemo. Nič ne koristi, če bi jih papež razglasil za svetnike, če jih mi, njihovi rojaki, prej v veri ne sprejmemo. Da, tudi z nami se lahko zgodi kakor z Jezusovimi sodobniki, ki nikakor niso mogli sprejeti Boga v človeški podobi; tako mi ne želimo sprejeti Božjega sporočila v le navidezno "sibki" podobi enega izmed naših rojakov.

In vendar: ne moremo priti naravnost k Bogu, če prej ne sprejmemo njegovih poslancev in prerokov.

Papež Janez Pavel II. nas uči te velike mojstrovine: sprejeti dar svetnikov, da bi lahko odkrili svojo lastno prihodnost. Kdor ne sprejme mučencev, ki Boga razodevajo, tudi Boga samega ne more sprejeti in torej tudi ne svoje lastne prihodnosti.

INDIJA, Pavel Bernik, osemdesetletnik

Od leta 1934 misijonar v Indiji, od leta 1993 častni občan Škofje Loke.

● *Bi se nam lahko na kratko predstavili?*

Rojen sem leta 1917 v Puštalu pri Škofji Loki. Sem četrti otrok po vrsti. Z enajstimi leti sem prišel na Rakovnik, kjer sem hodil v klasično gimnazijo v Tivoli. 1933/34 sem napravil noviciat na Radni pri Sevnici in nekaj mesecev po noviciatu, bil sem star 17 let, odšel v misijone v Indiji. Tam sem nadaljeval s študiji in bil leta 1944 posvečen v duhovnika. Nato sem bil nekaj časa vzgojitelj bogoslovcev. Čez čas so me za 10 let (6 in 4) poslali v hribe v misijone, nato pa spet v vzgojo novincev in sedaj že dvanajst let v Nagalandu vzgajam novince (študente).

● *Koliko salezijancev in škofijskih duhovnikov je šlo skozi vašo vzgojo?*

Veste, jaz sem bil le eden od vzgojiteljev in ne edini. Ja, veliko jih je šlo ... recimo, da več kot sto. Med njimi so tudi štirje redovni predstojniki in štirje škofje.

● *Kaj ste najraje počeli?*

Najlepše je bilo vsekakor misijonariti med ljudmi v hribih. De-

set let tega dela mi je bilo v veliko veselje. Tam sem delal šest let med animisti, ki častijo duhove naravnih sil, čeprav vedno govorijo le o enem Bogu. Za njih je spreobrnitev h krščanstvu veliko olajšanje, ker se jim ni treba več bati zlih duhov (naravnih sil).

● *Kakšne probleme ima trenutno Cerkev v Indiji?*

Že leta 1950 so prepovedali vsem misijonarjem vstop v Indijo, toda to niti ni tako prizadelo Cerkev, ker je imela že dovolj domačih poklicev. Leta od 1930 do 1950 so bila namreč zlata doba za duhovne poklice. Večji problem je tisti s kastami. Vlada denarno pomaga ljudem v nižjih kastah in hribovcem, toda če se ti ljudje spreobrnejo h krščanstvu, jim pomoč ustavi. Proti taki diskriminaciji se močno borijo indijski škofje. Kaste pred ustavo ne obstajajo več, toda v glavah ljudi so izredno močno zakoreninjene. Sicer pa je katoliška vera v Indiji zelo cenjena in ima zelo velik vpliv, glede na to, da je katoličanov le 3-5 % od vsega prebivalstva, ki se nezadržno bliža milijardi.

● *Pred šestimi leti ste na Koroškem začeli s pobudo denarne podpore vašim bogoslovcem v Indiji.*

Ja, na Koroškem je bila vas Sele prva, ki je začela to akcijo. Letos, 8. junija je bila v Pliberku proslava ob podpori že dvatisočega bogoslovca, ki jih podpirajo Korošci. Ob tej zahvalni priložnosti so prišli tudi štirje škofje iz Indije, ki so jih podpirali. Eden od njih je salezijanec. Upajmo, da se bo ta akcija razširila še na Slovenijo.

● *Za konec ...*

Veste, zelo cenim Salezijanski vestnik. Vidim, da se v Slo-

veniji ustanavljajo mladi sodelavci. To je zelo dobro. Treba je naglašati koncept salezijanske družine. To je že in še bo prineslo veliko lepega. Sicer pa je bila Slovenija ena redkih dežel, kjer so bili sodelavci že pred salezijanci. Na to morate sodelavci biti ponosni.

Gospod Pavel bo v Sloveniji še do konca septembra. Dobite ga v Ljubljani pod okriljem Marije Pomočnice na Rakovniku. Želimo mu prijetno bivanje doma v Sloveniji in srečno pot nazaj med ljubljene Indijce.

Pogovarjal se je Dominik F.

Misijonarki s. Tereziji Medvešek pišite v angleščini ali italijanščini, ker slabo vidi in ji drugi berejo pisma.

PAPUA - NOVA GVINEJA

Pred nekaj dnevi sem se vrnila z enotedenskih duhovnih vaj v hribih in se tako odločila, da delim z vami svoje doživetje z Bogom med duhovnimi vajami (glej na str. 15).

P.s. Prosim, spomnite se vseh nas v svojih molitvah, saj smo včeraj začeli na Papui z volitvami in se bojimo nemirov, ki bi se lahko začeli. V molitvi povezani. *Zvonka Kopina.*

BRAZILIJA

Vabilo prostovoljcem

Cidade dom Bosco vedno potrebuje prostovoljce. Pogoj je pripravljenost za delo v misijonu dve do tri leta. Zaželeno je nekaj predhodnega znanja portugalsčine. Potrebujejo različne profile. Poklicna usposobljenost prostovoljcev je odvisna od projekta, v katerega bi se vključili. V vseh projektih je pomanjkanje kadra.

Projekti pa so:

Projekt Srečni otroci - delo z otroki od 5. do 12. leta. Za delo z njimi je potrebno znanje, ki je primarno namenjeno zaposlitvi otrok. To je znanje raznih iger (socialnih, z žogo, drugimi pripomočki ...) ter znanje za izdelavo raznih izdelkov iz papirja, lesa, gline. Za ta projekt so zelo zaželeni tudi pedagogi razrednega pouka, socialni pedagogi, psihologi ipd.

Projekt poklicne šole C.D.B. Delo z mladimi, stari od 14 do 18 let. Potrebujejo ključavničarje, lesarje, mizarje, zidarje, šivilje, z dovolj teoretičnega znanja za pouk učencev in seveda nekaj praktičnih izkušenj.

Projekta Pobres in Afilhados-Madrinhas. Za oba projekta potrebujejo socialne delavce za delo na terenu. V prvem projektu je spremljanje z obiskovanjem družin, ki prejemajo hrano v C.D.B. V drugem projektu pa spremljanje otrok, ki imajo botre in botrice v tujini. Ker ima večina botre v Italiji, je pri tem projektu zaželeno tudi znanje italijanščine za pisanje pisem ali prevajanje pisem otrok botrom in obratno.

*Laična misijonarka
Gabrijela Simetinger (iz
misijona Ernesta Saksida)*

BURUNDI

Nekaj dni sem tu v Butare v Ruandi, kjer sem prej deloval. Litrič Danilo je namreč ostal sam z dvema sobratoma pomočnikoma in me je povabil za pomoč ... Njegov župnik je odšel v Belgijo na dopust in je pripravljajl otroke za prvo obhajilo. Prejšnjo soboto sem mu pomagal spovedovati - 157 otrok in potem še starše. Zdaj pa pripravlja za birmo, ki bo to soboto, 12. julija. Tukaj bo prvič birmo, saj še ni dolgo, kar je postala župnija in bila dana nam salezijancem. Letos je Butare dobilo novega škofa in tako bo tudi on prvič prišel uradno v to župnijo.

V Burundiju je zdaj malo več miru. Vendar ni prave varnosti. Zvečer in ponoči ni dobro za nikogar hoditi okrog. Je vse polno zapor na cestah in tudi na stranskih poteh. Uporniki so zdaj tu, zdaj tam. Okrog nas je zdaj mir in Danilo zida osnovno šolo in popravlja poti s hrano, ki jo dobi preko belgijske ambasade (največ riž). Te dni se končuje osnovna šola, v avgustu pa srednje šole. Spet bo več težav s šolarji - dijaki zaradi šolnin. Bodo prosili za delo, da tako nekaj zaslužijo za šolnino. Potrebe so velike in različne.

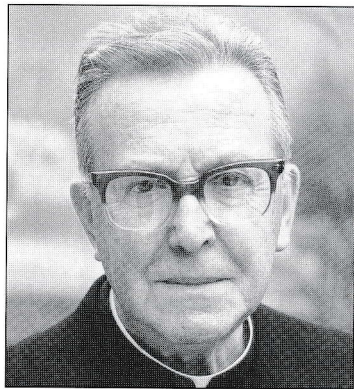
Gusti Horvat

ANGOLA, BURUNDI

Z daljšim pismom se je oglasila tudi misijonarka **s. Zvonka Mikec**. Vse prav lepo pozdravlja. V prihodnji številki si boste lahko prebrali tudi o njenem misijonskem delu.

Pozdrave pošilja tudi **g. Danilo Lisjak**, ki bo morda v septembru na kratko obiskal svojo domovino.

DIASPORA

75-letni jubilej g. Hermana Habiča. Misijonar na Balkanu

Duhovniška pot ga je vodila v južne kraje nekdane domovine, v Srbijo. Tam je deloval najprej kot kaplan oz. "potujoči misijonar" in potem kot župnik v Beogradu. Njegovo prizadevnost in iznajdljivost v težkih komunističnih časih dokazuje Ekumenski pevski zbor, ki ga je sestavil povečini iz beograjskih Slovencev, uspešno nabiranje pomoči za tamkajšnje revne družine in še veliko drugega raznovrstnega dušno-pastirskega dela.

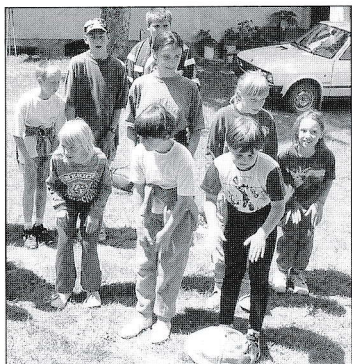
Zaradi kvalitete, ki so oblikovale njegovo osebnost, so mu bile zaupane mnoge odgovorne naloge. Bil je dekan, ravnatelj, konzulator in zadnja tri leta generalni vikar beograjske nadškofije (več o njem si lahko preberete v Družini 32/97).

Salezijanski kardinal Janez Cagliero je dejal, da so misijoni za Slovence Balkan. Zato usmerimo naše duhovne moči in molitve tudi v te kraje, da bi vzkli novi duhovni poklici in bi ljudje okusili prepotrebni mir. Ravno zato je pomenljiva in koristna navzočnost naših salezijancev, ki tvorijo dragocena torišča tolažbe in upanja.

ORATORIJ '97 - Biser planin

v več kot 30 župnijah, 3000 otrok, 500 animatorjev

Tri tedne - na Pohorju

Tudi letošnje počitnice je bilo na tem delu Pohorja (Sv. Primož) zelo živahno. Odločili smo se namreč, da bomo program poletnega oratorija prenesli tja v obliki počitniških tednov. Glavni namen takšne oblike skupnega preživljanja počitnic je bil, da bi otroci začutili, kako naj kot kristjani preživljajo svoj prosti čas. Otroci in starši so takšne počitnice z navdušenjem sprejeli. Da bi imelo možnost prisostvovati čim več otrok, se je program odvijal v treh tednih, in sicer: od 1. do 6. julija, od 8. do 13. julija in

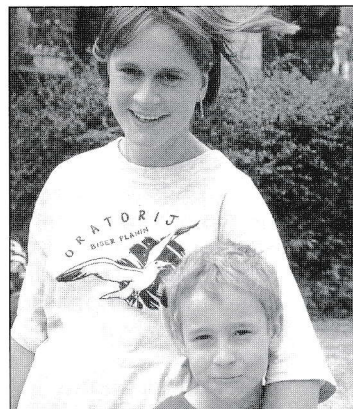
od 25. do 30. avgusta. Navzoči so bili otroci iz raznih krajev, različnih starosti (kot v družini), različnih socialnih položajev. Hoteli smo omogočiti počitniška doživetja vsaj nekaterim otrokom, katerim sicer starši ne bi mogli omogočiti počitnic. Za nekatere od teh so potrebno vsoto prispevale župnijske Karitas.

Ob koncu vsakega tedna so tako otroci kot starši povedali, da so jim takšne počitnice všeč. Skupaj s sestrami pa je bilo tudi nekaj mladih sodelavcev, ki so po don Boskovem zgledu hoteli darovati svoje ideje, sposobnosti, počitniški čas za dobro otrok.

HMP iz Radelj

Odkrivati bisere - v Murski Soboti

Poletni oratorij v Murski Soboti je trajal teden dni: od 30. junija do 5. julija. Vsak dan se je zbralo od 40 do 50 otrok. Sestre HMP in 12 animatorjev je ob zgodbi o Hinku in prek delavnic, razmišljanja, igre in petja poskušalo osnovnošolcem

pokazati, kako bogato je lahko njihovo življenje, če vključuje Boga. Pri delu po skupinah smo se osredotočili na vprašanja, ki so se nam postavljala ob zgodbi; potem smo s skupnimi močmi iskali odgovore.

Za otroke je bil posebno zanimiv tudi izlet k Negovskemu jezeru in k Sveti Trojici. Zadnji dan pa smo pripravili program, ki smo ga predstavili staršem.

Jezusu smo se ob koncu oratorija zahvalili z lepo pripravljeno sv. mašo, ki jo je daroval g. župnik Martin Horvat.

Vsi, tako animatorji kot otroci, smo od tega tedna veliko odnesli: spletna so se nova prijateljstva, nabrali smo si marsikako izkušnjo.

Ana Flisar in Urška Ferko

Teden veselja - v Šenčurju

je trajal od 13. do 19. julija letos. Na ORATORIJU '97 je sodelovalo okoli 100 otrok.

Otroci so se vsak dan zbirali na Oratoriju, ki smo ga zjutraj začeli z dvigovanjem zastave. Dvignil jo je tisti, ki je bil po mnenju animatorjev prejšnji dan najbolj priden, delaven in ustvarjalen. Sledila je molitev in delo po skupinah, nato pa smo se po skupnem poročanju raz-

vrstili v kar devet delavnic, v katerih so potem ustvarjali in delali čez cel teden.

Popoldne smo imeli velike igre, ki so trajale vse do 16. ure, ko smo spustili zastavo, zapeli himno in se poslovili. Animatorji pa smo za eno "debelo" uro sedli skupaj, premleli minuli dan in se pogovorili še o načrtu za naslednji dan.

Otroci so ob koncu vsakega dneva dobili tudi golobčka, ki je bil vsak dan drugačne barve, iz katerih so na koncu Oratorija naredili znak, ki pomeni pričakovanje na leto 2000.

V četrtek smo se odpeljali na Brezje k Mariji Pomagaj, tam zmolili jutranjo molitev, se fotografirali pred papeževim spomenikom, se odpeljali na Jezersko, kjer smo imeli sv. mašo v naravi, potem pa še piknik. Za zaključek Oratorija smo v soboto pripravili razstavo vsega, kar smo ustvarili, imeli skupno sv. mašo, nato pa še zaključno prireditev, v kateri ni manjkalo plesa, pesmi in smeha.

Zdi se mi, da so bili otroci ob koncu vsakega dneva zelo srečni, saj so imeli na koncu programa toliko povedati, toliko vprašati, da le ne bi bilo treba iti domov. Don Bosko ni zaman dejal: "Če hočete storiti kaj dobrega, svetega, potem vzgajajte mladino!" Mar ni to nekaj lepega!? *Alenka Erzar*

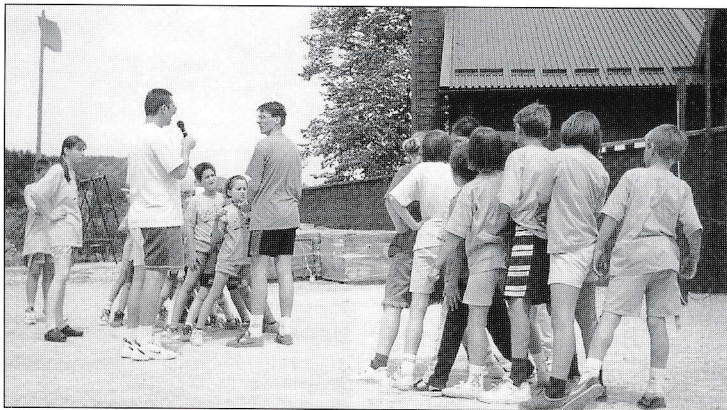
V Šentrupertu - za novo mašo

V prvem julijskem tednu je v Šentrupertu že peto leto potekal Oratorij. Letos nas je skozi igro, veselje, pesem, smeh in molitev spremljal Hinko iz zgodbe Luč z gora pisatelja Franca Weiserja. Oratorija se je udeleževalo okrog 70 otrok, katerim je okrog 20 animatorjev pod vodstvom bogoslovcev poskušalo pripraviti nepozaben počitniški teden.

Vsak dan smo se zbrali na župnijskem dvorišču ob drogu, kjer smo ob himni dvignili zastavo in si potem z zanimanjem ogledali uprizoritev zgodbe. Sledila je jutranja molitev in delo po skupinah, ki se je nanašalo na temo zgodbe. Animatorji smo se trudili, da bi za vsak dan pripravili kaj zanimivega.

V ponedeljek smo se razdelili v skupine glede na starost otrok. Vsaka skupina je narisala plakat in si izmislila krik. Popoldne je minilo v znamenju iger brez meja. V torek dopoldne smo ustvarjali po delavnicah. Popoldne smo imeli na sporedu vodne igre. V sredo smo se odpeljali proti Sevnici v bazen, kjer smo razposajeno čofotali. V četrtek smo iskali skriti zaklad, ki smo ga odkrili na Vihru, kjer smo imeli piknik. Popoldne smo pripravili mašo, ki je bila nekaj posebnega, saj je bil oltar pod veliko lipo, mi pa smo sedeli v travi. V petek so se dopoldne odvijale olimpijske igre, po malici smo peli na karaokah, popoldne pa smo pripravili zaključno prireditev za naše starše. Predstavili smo jim, kaj smo delali ves teden, naučili smo jih naše priljubljene banse. Ogledali smo si tudi nekaj utrinkov, ki jih je za beležil naš kamerman Daniel. Seveda ni šlo brez razglasitve rezultatov tekmovalnih iger. Obiskal nas je tudi kamerman noveške televizije Vaš kanal.

Po zaključni prireditvi smo se kar težko poslovili, saj smo skupaj preživeli čudovit teden. Tolažili smo se z mislijo, da imamo pred sabo še en teden, poln veselja, ki ga bomo preživeli skupaj na počitnikovanju na Uskovnici. *Mateja Ahlin*

SEJALEC SEJE IN UPA

Smo družina iz Staj pri Igu pod znamenitim Krimom. V družini nas je šest: ata Anton je vilčarist, mama Milena gospodinji, 18-letna Bernarda je končala srednjo krojaško šolo, 16-letni Toni je končal priletnik srednje lesne šole, 12-letna Lidija obiskuje 6. razred osnovne šole in teta Francka.

Ata in mama prihajata iz vasi Prevol, župnija Hinje na Dolenjskem. Živela sta na atovem domu, kmalu pa se jima je rodila Bernarda. Leto in pol zatem so se preselili k dvema teta na kmetijo v Staje, župnija Ig, h katerima je ata še kot otrok hodil pomagat. Še isto leto se je rodil Toni, štiri leta za njim pa še Lidija. Bog nam je omogočil, da smo si tu zgradili nov dom. Naš član družine je tudi teta Francka, ki nas, skupaj z Lidijo, večkrat spravita v dobro voljo. Hvaležni smo Bogu za njeno zdravje, ki ji za zdaj dobro služi.

Teti sta pripomogli k vzgoji in varstvu otrok. Mama in ata sta hodila v službo, ker pa je teta Kristina zbolela in bila potrebna pomoči (ravno sedaj je minilo leto od njene smrti), se je mama odločila, da ostane doma, saj so jo še kako potrebovali otroci. Z napornim de-

lom je bilo potrebno poskrbeti za kmetijo; ker sta bili teti sami, sta kmetijo vzdrževali po svojih močeh. Ata in mama sta se morala, in se še, odpovedati marsikateri stvari, prav tako pa tudi otroci, saj je v službi samo ata.

Dela na kmetiji je za vse dovolj. Vsak dan nas povezuje skupna molitev, po njej pa imamo še pogovor. Starša nas vzgajata k spoštovanju in izpolnjevanju Božjih zapovedi, molitvi pred in po jedi ter sprejemanju zakramentov. K naši duhovne vaje, saj je to čas, ko razmišljamo o sebi in o Bogu. Nedeljske maše se udeležimo: zjutraj ata, mama in Toni, ki pomaga pri strežbi sv. maše; Ber-

narda in Lidija pa se udeležita druge svete maše, ker pojeta pri pevskih zborih (Lidija pri otroškem, Bernarda pa pri mladinskem). Bernarda že več let obiskuje duhovne vaje v Stični, Toni pa hodi na duhovne vaje v Želimlje. Oba hodita k mladinskemu verouku in sta tudi animatorja na izanskem oratoriju, da lahko s tem bogatita sebe in druge. Ata je v župnijskem svetu, v gradbenem odboru, mama pa pomaga pri čiščenju in krašenju cerkve. V adventnem času nas obišče Marija Romarica, ki je bila med vojno pregnana prav iz naše hiše in se je pred nekaj leti zopet vrnila. K večerni molitvi ob Mariji se zberejo vaščani in duhovnik. Takrat, ko imamo Marijo na prenočišču, čutimo, kako nas blagoslavlja in spremlja.

Povezani smo tudi z Marijo Kraljico miru na Kureščku. K njej se zatekamo s prošnjami in zahvalami.

V družino pridejo težave in preizkušnje, za katere smo odgovorni vsi njeni člani. S požrtvovalnostjo in ljubeznijo pa se vsi skupaj trudimo, da bi jih bilo čimmanj.

Starši nas vzgajajo tako kot sejalec, ki seje in upa, da bo seme vzkliklo. Kako bo vzkliklo, pa je v veliki meri odvisno od njegovega življenja.

*Družina Pečjak
- Grebenčevi iz Staj*

SLAVLJENCI TEGA POLETJA

Novomašno slavlje Rudija Tisla, desetega od enajstih otrok iz Planine nad Sevnico, je bilo zadnjo nedeljo v juliju. Brata Jože in Janez Krnc pa sta slavila praznik nove maše (starejši Jože) in večnih zaobljub (mlajši Janez) prvo julijsko nedeljo v Šentrupertu na Dolenjskem.

● **Kako je dozorevala odločitev za poklic?**

Rudi: Doma smo vedno živel globoko krščansko življenje, redno sem obiskoval duhovne vaje za ministrante v Želimljem (ministrant pa nisem bil nikoli), večkrat nas je obiskal kak salezijanec ali kdo drug od znancev. Tako po končanem osmem razredu nisem preveč razmišljal: odločil sem se, da grem v Želimlje. Ker pa je bil položaj v državi tak, kot je bil, sem se uradno vpisal na elektro šolo v Celje. O tem poklicu nisem nikoli razmišljal. Resnica je tako prodirala na dan počasi tudi med druge znance, ki so jo vedno lažje sprejeli.

Janez in Jože: Rodila sva se v majhni, odročni vasi Kostonjevica, kot četrta in peti otrok. Lepo mladost nama je Bog naklonil, brez televizije in z malo "luksuza", pa z veliko mero družinske ljubezni, podarjanja in molitve. Milosten je bil ta čas, kakor tudi čas, ko sva odkrivala farno skupnost Šentrupert. Veličastna gotska cerkev, bogata tradicija, dobri dušni pastirji - salezijanci in

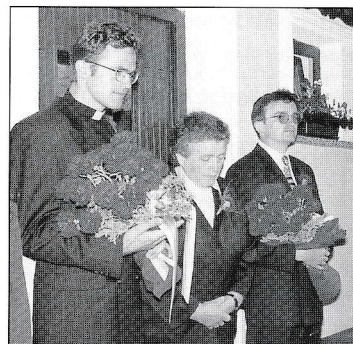
živo občestvo so zaznamovali našino pot. Po osnovni šoli sva našla svoje mesto med salezijanci, najprej v skupnosti Želimlje in potem po drugih salezijanskih skupnostih, deloma tudi v tujini, kjer sva spoznavala sebe, salezijansko poslanstvo in sobrate. Prepričana sva, da je župnijsko občestvo odigralo pomembno vlogo pri najinem duhovnem poklicu.

● **In vaše geslo...**

Rudi: Moje geslo je iz Janezovega evangelija o svatbi v Kani. Skrbna Marija opazi zadrego in takoj posreduje pri Jezusu, Božjemu Sinu: **"Karkoli vam poreče, storite!"** Gre namreč za nenehno zaupanje v Božjo previdnost. Zaupanje v Njega, ki je prisoten v našem življenju, od nas pa zahteva, da ga v vsakdanjem življenju znamo odkrivati. in ga z veseljem tudi oznanjati drugim.

Marijino skrbno roko sem vedno čutil pri svojem odločanju. In prav to me je vzpodbudilo, da sem si izbral za geslo njene besede, besede močnega zaupanja.

Janez in Jože: Za našino geslo oz. vodilo sva si izbrala preproste, vendar zelo pomenljive besede: **"Pridi, Sveti Duh!"** Sveti Duh naju je vodil in usmerjal na najini več kot desetletni poti priprave, včasih za koga nerazumljivi. Tudi za nas vse je pomembno, da se damo voditi temu Božjemu Duhu, da mu znamo prisluhniti,

zato vedno znova prosimo za darove Svetega Duha, da bi v življenju spoznali, kaj je prav in kaj je za nas najboljše.

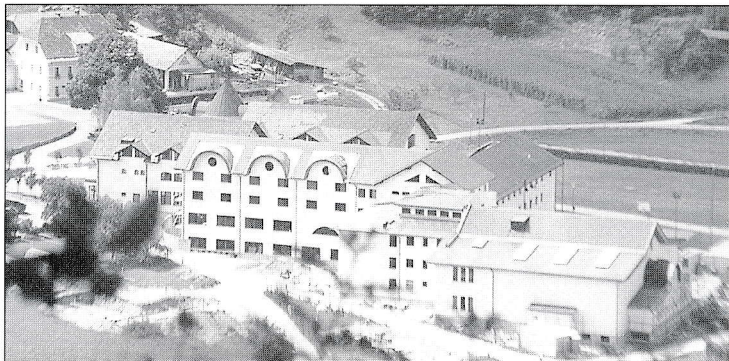
● **Kako si predstavljate svoje poslanstvo?**

Rudi: Vedno je bila moja želja, da bi najraje delal z mladimi. To se bo, kot kaže, tudi uresničilo. Kupili smo avtobus. Pa ne čisto navaden avtobus, imenuje se Bus veselja in ima čisto posebno nalogo. Tako se bo že v septembru v njem razlegal vrisč otrok in veseli smeh mladih. Tam bo tudi moje mesto. Pomembno je, da bom s temi mladimi, ki se bodo zbirali v tem Busu veselja, da ne bo samo prostor zbiranja, ampak predvsem varno in toplo zavetje mladim, ki so za ta občutja prikrajšani.

Janez in Jože: Kot salezijanca sva poklicana k mladim, za mlade. Svoje poslanstvo bova izvrševala vsak na svoj način in na svojem kraju. Janez ostaja vzgojitelj v Domu Janeza Boska v Želimljem, jaz pa odhajam v župnijo Sevnica. Iskreno sva hvaležna vsem, ki ste naju spremljali in smo si še blizu in iskreno prosiva našega Gospoda, da bi bili vsi mi kot prvi kristjani "stanovitni v molitvi in lomljenju kruha" in bi kakor apostoli po vnebohodu skupaj z Božjo materjo Marijo pričakovali Svetega Duha in njegove darove.

BOŽJA DELA SO ČUDOVITA

Čas počitnic in dopustov se izteka. Naša misel in skrb je zopet usmerjena v prihodnost, v novo šolsko leto, ki se začenja.

V času, ko so se mnogi odpravili na potreben počitek, smo v Želimljem zavzeto nadaljevali gradnjo in pripravo prostorov za novo šolsko leto. Gradbeno podjetje GPG Dolenjgrad je držalo obljubo ter veliko in zahtevno delo zaključilo v predvidenem času.

V mesecu juliju so zato že lahko odstranili velik žerjav, ki se je dolge mesece vrtel nad gradbiščem. To je pomenilo, da so osnovna gradbena dela končana. Ko so delavci odstranili še gradbene odre, so se nove stavbe zasvetile v vsej lepoti.

Zdi se, da je že sicer lepa želimeljska dolina postala sedaj še lepša. Kdor se približa svetlim zidovom v objemu zelenih gozdov, začuti, da je tu doma mladost in življenje. Vsako srečanje s to ustanovo naj bi utrdilo našo vero v skrivnostno navzočnost Nevidnega, ki postaja viden v svojih velikih delih. Hkrati je ta prenovljeni dom nov dokaz vere in velikodušnosti našega naroda. V njem je, kljub mnogim tudi drugačnim znamenjem, ki vzbujajo zaskrbljenost, še veliko zdrave življenjske moči. Prenovljeni dom v Želimljem je zato veliko znamenje upanja.

Gradbena dela so torej kon-

čana. Množica obrtnikov se sedaj posveča urejanju notranjosti stavb. Kdor je gradil hišo, ve, da se glavna dela in stroški začnejo šele tedaj, ko hiša že stoji. Kljub temu upamo, da bomo z novim šolskim letom začeli postopoma uporabljati tudi nove prostore, predvsem telovadnico in nov del internata za dekleta.

Seveda je tudi za naprej vse odvisno od sredstev, ki jih bomo uspeli zbrati. Gradnja poteka tako hitro, da ne bo šlo brez posojil. Če bi nam kdo od vas, dragi bralci in bralke Salezijanskega vestnika, mogel pomagati tudi na tak način (s posojili), bomo iskreno hvaležni. Poskrbeli bomo, da se bo vrednost posojenih sredstev ohranila. Oglasi naj se g. Slavku Pajkuna Rakovnik, tel. 061/127-4150. Vsem, ki razumete našo skrb in tisko, vsem, ki ste se s svojimi darovi in ljubeznijo trajno "vzdali" v ta dom za mlade, se v Božjem imenu znova zahvaljujemo in hkrati še naprej priporočamo.

Kot je znano, je tudi letošnja - že tretja - generacija naših maturantov zelo uspešno opravila maturo. Po uspehu na maturi je naša gimnazija tudi letos med najboljšimi v Sloveniji. Resno in temeljito delo štirih let je poplačano z razveseljivim uspehom.

Tudi nova generacija 56-ih fantov in deklet, ki bo jeseni začela šolanje na Gimnaziji Želimlje, je zelo dobra in obetavna.

Prizadevali si bomo, da bi izpolnili njihova velika pričakovanja. Nekaterim bomo morali tudi materialno pomagati, saj izhajajo iz družin z več otroki in sami ne zmorejo nositi vseh stroškov šolanja. Sredstva Sklada bomo zato uporabili tudi v ta namen.

V zvezi s sedanjim in prihodnjim delom v naši ustanovi vam moramo sporočiti, da je zaradi večjih težav z zdravjem sobrat mag. Marjan Kuralt v mesecu juliju prenehal službo ravnatelja Gimnazije Želimlje. Kot je znano, jo je opravljal vse od ustanovitve gimnazije v letu 1991. Bil je tudi med pobudniki ustanovitve Sklada Gimnazije Želimlje in zanj dolga leta vestno skrbel. Za novega ravnatelja Gimnazije Želimlje je salezijanski inšpektor mag. Stanislav Hočvar imenoval prof. Toneta Ciglarja, ki ga že dobro poznate, saj je bil dolga leta urednik Salezijanskega vestnika. Oba iskreno priporočam v molitev.

Želimeljska gimnazija in dom začenjata novo šolsko leto v prenovljeni podobi. Vse, ki ste v to delo vložili kosček sebe in svoje ljubezni do mladine, vabimo, da nas obiščete. Skupaj se bomo veselili in hvalili Boga, ki dela tudi danes čudovite reči.

Iskren pozdrav in zagotovilo vsakodnevnega spomina v molitvi, ki naj bo tudi v tem letu naša trajna medsebojna vez.

Lojze Dobravec

V Sklad Gimnazije Želimijske do 15. VIII. 1997 darovali:

Ambrožič M., Beričič P., Bezec O., I., Birtič F., Bizjak A., Bizjak J., Bogataj M., Božič A., Bračko A., Brodarič M., Cankar Š., Cuderman A., Čepin A., Černe F., Černe F., Černič T., Dolensek Vode J.(3x), Dolinar E., M., Dolinar R., Drešar F., Drolc M.(2x), Družba za državne ceste d.o.o., družina Babnik, družina Bernik, družina Čelik, družina Jeromen, družina Milavec, družina Osvald, Ferenčak M., Ferjančič F.(2x), Fučko L., Gagel A., Golovšek, Grašič N.(2x), Grčar T.(2x), Grom M., Hribar - Hostnik A., Hribernik P.(2x), Jagodič S., Jakša J., Jarc F., Javoršek B., Jeglič M., Jelen J., Jerič A., Jesenovec D., Jurca M., Kadivec V., Kapter T., Kežman A., Klančar K., Klemenčič M., T., Klinc M., Klun M., Knap A.(2x), Knez J., Kociper Š., Kosi M., Košmrlj D., Kotnik Š.(2x), Krajnik M.(2x), Kralj A., Kralj J., Kramar M., Kranjc A., Kranjc T., Krka d.d., Lavrič E., Legat A., Likar A.(2x), Logar U., Luin B., Macerl I., Malahovsky M., Markun A., Marolt N., Marolt, Martinjak M., Mazij A.(2x), Mencin D., Merlak I., Mir L., Molilci za duh, poklice, N.N. pog. Koširju (3x), več N.N., Nagode J.(3x), neokatehumeni Presejre, Novak J., P.M., Palčar M., Pečlin A., Pečnik A., Perčič V., Perušek G., Peterlin J., Petkovšek P., Petrič M., Petrič M., Piltaver B., Piltaver B., Plevčak M., pog. Turk I., Pokorn J., Pokorn J., Polšak M., Potočnik M.(3x), Potrebueš E., Praviček O., Prelesnik M., Prhavic J.(2x), Raj I., Razboršek D., M., Rihar L., Rokavec M., romarji - Loški Potok, Rupnik P., Sajko A., Sal. zavod Rakovnik, Samec A., Senčur A.(2x), sestre HMP, Skornšek M., Sluga M., Smole F., Stermšek V., Stopar J., Suša I., M., Šifrer M., Škrabec J.(3x), Škrabl P., Šorn J., Špan A., M., Špendal M., Špes I., Štefančič, Štern M., Štuhec F., Štuhec M., Šuštarčič J., T.K., Terseglav Tomazin N., Tofant M., Turšič F. in molilci, Uran A., Urleb T., Valentin M., Valjavec P., Vergelj M., Vojska P., Vollmajer P., Vrhovec M., Vrtovšek B., Vučko T., Zabavnik D., Zadravec T., Zagorc M.(2x), Zalokar M., Zelič K.(2x), Zora d.o.o., Zupančič M.(2x), Žagar M., Željko M., Žerjav M., župnija Apače, župnija Bloke, župnija Čemšenik (2x), župnija Dob, župnija Kodeljevo (3x), župnija Lj. Rakovnik, župnija Škofljica in več neimenovanih dobrotnikov, molilcev za duhovne poklice oz. bralcev Salezijanskega vestnika.

Vsem darovalcem iskrena hvala in Bog vam povrni.

Jožefa Turk

mati voditelja združenja molivcev za duhovne poklice
* 27. 3. 1908, † 28. 6. 1997

Žitna polja so najlepša, ko so zrela za žetev. Žito se shranja v kašče, da čaka novo življenje kot seme za ponovno setev, ali ga zmeljemo v moko in nam postane kruh za vsakdanje življenje ...

Na njivi pištanske župnije je Gospodar življenja požel klas v osebi Turkove mame Jožefe, ki je dozorel v 90-tem letu življenja. Upamo in verujemo, da je bil to klas, ki je resnično dozorel in postal užiten kruh, ob katerem se bomo lahko še dolgo krepčali.

Z možem Francem sta podarila življenje enajstim otrokom, od katerih je 9 še živih. Vse je izročila v Božje in Marijine roke. Otrokom je vcepila ljubezen do Boga, do bližnjega in do trdega dela, ki ga je sama bila vajena od svoje mladosti. Njene žuljave roke so znale biti tudi nežne in blagoslavljajoče. Otroke je pospremila na pot z znamenjem križa. Marsikomu je okrepila opešano vero. Srce in roke pa ni imela odprte samo za svoje otroke, ampak za vse, ki so prestopili prag njenega doma. Moč za premagovanje težav trdega vojnega in povojnega življenja je dobivala pri Bogu. Ko je bila sklonjena k zemlji in trdemu kmečkemu delu, je vedno dvigala svojega duha k Bogu, naj blagoslovi delo njenih rok. Nedelja je bila zanj in za vso družino zares Gospodov dan, ki

je bil posvečen z nedeljsko sv. mašo. Zelo je ljubila družinsko molitev in jo zelo priporočala vsem otrokom. Ni čudno, da je v takem vernem okolju dozoreval duhovni poklic sina Ivana.

Njena bolezen in smrt sta bili priloženost za vse domače, da smo bogatili svoje življenje in odkrivali smisel človeškega bivanja, trpljenja, darovanja in umiranja. Zadnje mesece življenja je bila popolnoma odvisna od drugih. Bog ji je njeno ljubezen poplačal tudi na ta način, da ji je dal dobro snaho in vnuka, ki sta ji stala ob stani z veliko ljubeznijo noč in dan.

Na zadnji poti jo je spremljalo veliko prijateljev. Ob sinu Ivanu je daritev svete maše darovalo 30 duhovnikov. Pogrebne obrede je vodil in besedo slovesa izrekel Stanislav Hočvar, predstojnik salezijancev. Od pokojne mama pa se je poslovil tudi domači župnik Jože Hribernik, ob odprtem grobu pa Andrej Kocman v imenu krajanov. Salezijanski novomašnik Rudi Tisel pa je vsem podelil novomašni blagoslov in se tako mami Jožefi zahvalil za njeno dolgoletno molitev, ki jo je vsak dan darovala Bogu za mladino in duhovne poklice.

Ko se dobri mami zahvaljujemo za njeno ljubezen do življenja, njeno vero in dar pričevanja kršćanske matere, ji obljublamo molitveni spomin z željo, da bi vse njeno življenje še naprej bilo za nas užiten kruh kot popotnica na naši življenjski poti.

it

KAKO PRISPEVATI V SKLAD GIMNAZIJE ŽELIMLJE?

Svoje prispevke v Sklad lahko izročite osebno ali nakažete na naslov:

Salezijanski zavod
Želimijske 46, 1291 Škofljica

Številka žiro računa:

50100-620-133

sklic na štev.:

05 1010115-1580175

Nova Ljubljanska banka d.d.

Pri nakazilih na žiro račun

navedite oznako 'Gimnazija'.

Ko je hudo, me poklič!

telefon

Samaritan

080 1113

Neprekinjeno noč in dan!

Klic je brezplačen, omogoča ga

Telekom Slovenija

Otoničar Marija

* 2. 5. 1916, † 3. 6. 1997

Rajna Marija je bila preprosta žena, ki evangelija ni samo poznala, ampak ga je tudi resnično živela s svojo ponižnostjo, skromnostjo, dobroto, molitvijo in ljubeznijo do Boga in do bližnjih. Kot preprosta žena je zelo veliko brala versko literaturo in vse skrbno shranjevala. Veliko je molila in se vsak dan udeležila sv. maše, dokler je lahko hodila. Tako meni kot drugim je bila v pomoč pri verski vzgoji in drugih majhnih stvareh. Napravila je prte za oltar v cerkvi in za vaše kapelice. Pletla in šivala je sosedom in drugim. Vse je delala Bogu v čast in zahvalo. Pred enim letom je zbolela, potem je morala na operacijo žolča. 27. maja je morala spet na operacijo. Po sedmih dnevih pa je pokojna, ki je tako žarko ljubila Presveto Jezusovo Srce, za vedno zatisnila oči in odšla v večnost.

Marija Strle

Debeljak Tilka

* 23. 7. 1928, † 7. 7. 1997

Misel na smrt bi radi izbrisali iz našega življenja. Otroke umikamo od umrlih v bojzani pred smrtjo. Ljudje sedanjega časa smo dvomljivci, posebej tisti, ki nimajo vere.

Misel na smrt pa lahko osmislimo in nam je kot kompas za življenje. Mama Tilka je bila zelo verna, zato trdno upamo, da je njena smrt padec v Njegovo naročje. Imeli smo jo zelo radi, saj je bila vedrega značaja in se je vedno trudila za lepe medčloveške odnose. Zelo pogosto je obiskovala sv. mašo. Bila je članica molitvene skupine za duhovne poklice. Zadnja leta, kar je bilo obnovljeno svetišče Marije Kraljice miru, je zelo rada romala na Kurešček in za mesečna romanja navduševala tudi druge. Pogrešala jo bo vsa župnijska skupnost kot tudi njena domača družina, saj je bila zgled pokončne in plemenite krščanske matere. Tako je o pokojni dejal g. župnik iz Loškega Potoka. Od l. 1981 je bila vdova in je zato rada pomagala svojim štirim otrokom, kolikor je le mogla. Rada se je žrtvovala za druge in vedno razmišljala, kaj bi lahko po svojih močeh še dobrega storila.

Ljubica Košir

Sledi me vabijo. Odlomki iz pisma, ki so ga prejeli otroci iz Sodrariče v pripravi na Čarno jezero '97.

Nekdo je šel po poti pred menoj in želim mu slediti, imava namreč podobne želje, cilje ... Komu vse lahko sledimo? Veliko jih je, vendar vsem ne moremo slediti, glavni je samo eden.

Prva, ki nam je s svojim življenjem in delom pustila sledi, je gotovo Devica Marija. Bila je ponižna in v vsem je ubogala Boga. Torej ubogljivost ni le lepa lastnost, temveč dejanje, ki nas uči.

Imamo Jezusa, ki se ni hvalil z besedami: "Jaz sem Božji Sin in zato najmočnejši." Okrog sebe je zbiral preproste ljudi: bolne, hrome, stare, mlade, jih učil moliti in oznanjati Evangelij. To se pravi: "Ne izbirajmo prijateljev samo med bogatimi, lepimi itd., marveč bodimo prijatelji vsem."

Sv. Janez Bosko je po cestah pobiral ubogefante, tudi "barabice" so bile med njimi. Z molitvijo in prijaznostjo jih je vzgajal v dobre moške, duhovnike, celo svetnike. Posnemajmo ga, ne smejmo se, ko srečamo mladega človeka, ki je zašel na stranpot, temveč mu pomagajmo. Sledimo očetu in prijatelju mladine, bodimo pravi vzgojitelji.

V svojem življenju odkrivajte sledi, ki so najbolj primerne za vas. Prepričali se boste, da ob lepi besedi in nasmehu najdete prijatelja. Stefka Košir

Pozdravljeni!

Posiljam vam skromen dar v zahvalo za Salezijanski vestnik, ki ga vsaka dva meseca redno prejemam. Želim vam še naprej takega uspešnega dela, saj je Vestnik res zanimiv, poln duhovne vsebine in tudi informacij. Vaše delo je zares pohvalno, naj vam vsem, ki se s Salezijanskim vestnikom trudite, Bog poplača! Zares opravljate dobro delo. Vse vas lepo pozdravljam in vam želim še veliko številčkov Vestnika in osebnega zadovoljstva pri tem delu. Hvala in lep pozdrav.

N. N. iz Ivančne Gorice

Spoštovani!

Lepo vas pozdravljam in iskreno hvala vsem, ki se trudite z urejanjem in pošiljanjem vašega Vestnika. Toliko lepih misli posredujete bralcem. Bog daj, da bi vsi, ki prebiramo vaše članke in žajpote za življenje, po

njih usmerili svoj korak. Naj se še in še poveča salezijanska družina! Posiljam vam skromen dar, za stroške, ki jih imate s pošiljanjem ... Se vnaprej vam želim veliko uspehov pri vašem cenjenem in velikodušnem delu in vas prisrčno pozdravljam.

Nežka Primc

Spoštovani!

Sveto obhajilo moramo prejemati svobodno, z vero v Jezusa, navzočega v evharistiji, brez smrtnega greha, z ljubeznijo in ponižnostjo, z največjim spoštovanjem. Kadar vredno prejmemo sv. obhajilo, se nam milosti pomnožijo. Jezus se je za nas ponižal do smrti na križu, skril se je v majhen kosček kruha sv. hostije, da se mu lahko tudi mi približamo ...

Anica

Predragi!

Naj omenim, da sem bila 15. junija na Rakovniku s svojo bolno hčerko, na srečanju VERA IN LUC. Iz Novega mesta smo se pripeljali z avtobusom. Bilo nas je več skupin in smo se imeli prav lepo pri Mariji Pomocnici. Kar začudena sem bila, ko sem si ogledovala tako lep Marijin kip in oltar sv. Janeza Boska. V molitvi sem se pri sv. maši spomnila tudi Grozdetovega Lojzeta. Ganiło me je tudi srečevanje s prizadetimi otroki. Po končani maši smo se dobro okrepčali, podelili so nam svečke z Marijino podobo, nato pa smo se šli zahvaliti še k lurski Mariji.

V soboto 21. junija me je starejši sin popeljal na Brezje, k Mariji Pomagaj. Tudi tu sem imela Lojzeta v molitvi. Hvala Bogu, da sem lahko sodelovala s prošnjami ter se spominjala tudi Vas.

Sedaj, ko je tako vreme, še bolj trpim. Podariti vam želim skromen dar, saj mi vse Bog poplača, če kaj komu darujem. Tako se spomnite v molitvi, ne samo mene, ampak tudi Lojzeta, da bi bil proglašen za svetnika in bi se ga lahko spominjali v molitvi tudi drugi.

Z Marijino pomočjo in z dobri mi ljudmi vse doosežem. Vsem, ki se združujete ob don Bosku, želim veliko sreče in veselja, saj to tudi veliko pomaga, posebno mladini, naj bodo srečni.

Angelca Butalin

SALEZIJANSKI KOLEDAR

September

8. Marijino rojstvo, mali šmaren, obletnica posvetitve rakovniškega svetišča, izpoved prvih zaobljub
14. jesenski romarski shod, žegnanska nedelja
24. spominski dan Marije Pomočnice
28. zadnja nedelja v mesecu na Rakovniku ob 14.30, izpoved večnih zaobljub

Oktober

2. mladinska maša na Rakovniku ob spominu sv. J. Boska ob 18.30
24. spominski dan Marije Pomočnice
26. zadnja nedelja v mesecu na Rakovniku ob 14.30, diakonsko posvečenje
29. bl. Mihael Rua, prvi don Boskov naslednik

V pripravi na leto 2000
vabljeni k

ADORACIJI

**vsak četrtek
od 17.00 do 18.20**

v svetišču Marije Pomočnice
na Rakovniku.

Salezijanci

Vsak prvi četrtek v mesecu
ob 18.30 na RAKOVNIKU

MLADINSKA MAŠA

**2. oktober
6. november
4. december**

Salezijanska mladinska pastoralna

DUHOVNE VAJE

• ŽELIMLJE

- 17. - 19. oktober: za fante 7. - 8. razreda
- 24. - 26. oktober: za fante 4. - 6. razreda
- 27. - 29. oktober: za fante in dekleta 4. - 6. razreda
- 29. - 31. oktober: za fante in dekleta 7. - 8. razreda
- 28. - 30. november: za srednješolce (1. - 3. letnik)

prijave: Peter Polc

Srednješolci in študenti vabljeni kot animatorji

- **DRUŽINE:** KOPRVINIK v Bohinju
7.-9. november, *prijave: Janez Potočnik*

- **MINISTRANTI:** TRSTENIK pri Kranju
14.-16. november, *prijave: Janez Potočnik*

- **ŠTUDENTI:** KOPRVINIK v Bohinju
5.-7. december; *prijave: Janez Potočnik*

- **SREDNJEŠOLCI:** TRSTENIK pri Kranju
12.-14. december; *prijave: Janez Potočnik*

• MOLIVCI ZA DUH. POKLICE IN ČLANI MAŠNE ZVEZE

1. KANČEVCI, od 17. do 19. oktobra.
Avtobus iz Murske Sobote pelje ob 15.20 in 19.30.
2. MIRENSKI GRAD, od 14. do 16. novembra.
prijave za obe skupini: Ivan Turk

**Za vse skupine velja: Začetek ob 17. uri, sklep s kosilom.
S seboj prinesite rjuhe, copate in pribor za osebno higijeno.**

DRUGA SREČANJA

• NOČNO ROMANJE MLADIH NA KUREŠČEK

ŽELIMLJE, 5. september (petek).
Zbiranje do 20.00 v Želimpljem. Sklep okrog 5.00 na Kureščku.
Izmenjava vtisov s počitnic. Molitev ob začetku novega
šolskega leta. Peš romanje na Kurešček. Maša.

- **SKLEPNO SREČANJE ANIMATORJEV ORATORIJA '97**
RAKOVNIK, 13. september (sobota), 10.00-15.00

- **JESENSKI ŠPORTNI TURNIR**
LJUBLJANA KODELJEVO, 11. oktober
prijave: Metod Ogorevc

- **SREČANJE ANIMATORJEV ŠPORTA**
RAKOVNIK, 25. oktober; *prijave: Metod Ogorevc*

- **SREČANJE MLADIH SOTRUDNIKOV**
RAKOVNIK, 8. november
prijave: Marija Suhadolnik
Prevalje pod Krimom 9a, 1352 Preserje; tel. 061/631-143

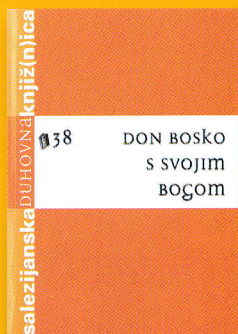
- **SREČANJE MINISTRANTOV SALEZ. ŽUPNIJ**
ŽELIMLJE, 8. november; *prijave: Janez Potočnik*

Metod Ogorevc Rakovniška 6, Ljubljana; tel. 061/127-14-59
Peter Polc Želimplje 46, 1291 Škofljica, tel. 061/662-012
Janez Potočnik Rakovniška 6, Ljubljana tel. 061/127-30-28
Ivan Turk Rakovniška 6, Ljubljana, tel. 061/127-30-28

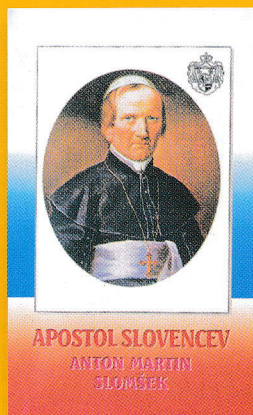
KOLEDARČEK 97/98

*Priročen, barven
in vsebinsko bogat koledarček
za šolsko leto 97/98 (september 97 - avgust 98).
Primeren je za šolarje,
srednješolce in študente ter vse,
ki želijo imeti v žepu več kot samo koledar.
48 str., cena 260.00 SIT*

Evgen Ceria DON BOSKO S SVOJIM BOGOM

*Skrit biser salezijanske duhovnosti,
ki hoče zagotoviti
pravo podobo apostola mladih.
Opozarja na pristno veličino
prijatelja mladih, ki je v globokem
in priskrbnem razmerju do začetnika
in odrešenika vsega - do Boga.
244 str., cena 1.500,00 SIT*

Videokaseta APOSTOL SLOVENCEV

*Življenje in delo
svetniškega škofa Antona Martina Slomška.
Prava kaseta
za bližajočo se Slomškovo beatifikacijo.
30 min. 1.700,00 SIT*